

EDICTE

de 20 de gener de 2009, pel qual se sotmet a informació pública l'avantprojecte de llei dels drets i les oportunitats de la infància i l'adolescència.

El Departament d'Acció Social i Ciutadania ha elaborat un avantprojecte de llei dels drets i les oportunitats de la infància i l'adolescència.

Amb la finalitat de donar participació als ciutadans en el procés d'elaboració de l'avantprojecte de llei esmentat, se sotmet a informació pública, d'acord amb el que disposa l'article 64 de la Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat, durant el termini de 20 dies comptadors des de l'endemà de la data de publicació d'aquest Edicte al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, per tal d'examinar el dit avantprojecte i per formular-hi les alegacions i les observacions que es considerin oportunes.

L'avantprojecte de llei es pot examinar a la pàgina web del Departament d'Acció Social i Ciutadania, <http://www.gencat.net/benestar> i, en hores d'oficina, a la seu del Departament d'Acció Social i Ciutadania (pl. de Pau Vila, 1, Palau de Mar, 08039 Barcelona); a la seu de la Secretaria de la Infància i l'Adolescència (av. Paral·lel, 52, 08001 Barcelona) i als Serveis Territorials del Departament a Barcelona (c. Tarragona, 141-147, 08014 Barcelona), a Girona (c. Emili Grahit, núm. 2, 17002 Girona), a Lleida (av. del Segre, núm.5, 25007 Lleida), a Tarragona (av. Andorra, núm.7 bis, 43002 Tarragona), i a les Terres de l'Ebre (c. Ruiz d'Alda, núm.33, 43870 Amposta).

Barcelona, 20 de gener de 2009

Jordi Rustullet i Tallada
Secretari general
(09.019.222)

**AVANTPROJECTE DE LLEI DELS DRETS I LES
OPORTUNITATS DE LA INFÀNCIA I L'ADOLESCÈNCIA**

EXPOSICIÓ DE MOTIUS	8
TÍTOL I. DISPOSICIONS DIRECTIVES, PRINCIPIS RECTORS I ACTUACIONS DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES	19
CAPÍTOL I. DISPOSICIONS DIRECTIVES.....	19
Article 1. Objecte de la llei.....	19
Article 2. Àmbit personal i territorial d'aplicació de la llei	19
Article 3. Responsabilitat ciutadana i pública	19
Article 4. Interpretació de les normes relatives a les persones infants i adolescents	19
CAPÍTOL II. PRINCIPIS RECTORS.....	20
Article 5. L'interès superior de la persona infant o adolescent	20
Article 6. Desenvolupament de les potencialitats personals.....	20
Article 7. Dret a ésser escoltada	21
Article 8. Protecció davant els maltractaments.....	21
Article 9. No discriminació	21
Article 10. Perspectiva de gènere	21
Article 11. Ciutadania activa.....	21
Article 12. Respecte i suport a les responsabilitats parentals.....	22
Article 13. Foment i suport a l'educació.....	22
Article 14. Foment i suport a les relacions intergeneracionals.....	22
Article 15. Prioritat pressupostària	23
Article 16. Difusió dels drets de la infància i l'adolescència.....	23
Article 17. Exercici que fan les persones infants i adolescents dels seus propis drets.....	23
Article 18. Deures i responsabilitats	24
Article 19. Coneixement rigorós i divulgació de la realitat social	24
Article 20. Avaluació.....	24
CAPÍTOL III. PLANIFICACIÓ I COORDINACIÓ	25
Article 21. Planificació	25
Article 22. Coordinació	25
Article 23. Recursos i serveis.....	25
Article 24. Actuació de les administracions públiques	26
Article 25. Sistema d'Informació de la Infància i l'Adolescència.....	27
Article 26. Taules Territorials d'Infància	27
Article 27. Consells de participació territorial i nacional de les persones infants i adolescents.....	28
TÍTOL II. DRETS I OPORTUNITATS DE LES PERSONES INFANTS I ADOLESCENTS.....	28
CAPÍTOL I. DRETS I LLIBERTATS CIVILS I POLÍTICS	28
Article 28. Drets civils i polítics	28
Article 29. El/La defensor/a dels drets de la infància i l'adolescència.....	28
Article 30. Dret a la identitat, al nom, a la nacionalitat i a conèixer els seus orígens	28
Article 31. Llibertat d'expressió	28

Article 32. Accés a la informació.....	29
Article 33. Llibertat de pensament, consciència i religió	29
Article 34. Dret de participació	29
Article 35. Llibertat d'associació i reunió.....	29
Article 36. Dret a l'honor, la dignitat, la intimitat i la pròpia imatge	30
CAPÍTOL II. DRETS EN L'ÀMBIT FAMILIAR.....	30
Article 37. Responsabilitat en la criança i la formació	30
Article 38. Drets de relació i convivència	31
Article 39. Mediació.....	31
Article 40. Trasllats i retencions il·lícits.....	31
CAPÍTOL III. BENESTAR MATERIAL I PERSONAL	31
Article 41. Dret a un nivell bàsic de benestar	31
Article 42. Persones infants i adolescents que troben limitacions o barreres per al desenvolupament o la participació	32
Article 43. Suport a la integració social de les persones infants i adolescents immigrants.....	32
CAPÍTOL IV. SALUT.....	32
Article 44. Dret a la prevenció i promoció de la salut.....	32
Article 45. L'atenció en situacions de risc per la salut mental	33
Article 46. Hospitalització.....	33
Article 47. Dret a decidir sobre la maternitat.	34
CAPÍTOL V. EDUCACIÓ.....	34
Article. 48. Dret a l'educació	34
Article 49. Atenció educativa de persones infants o adolescents malaltes.....	34
Article 50. Persones infants i adolescents que troben limitacions o barreres per al desenvolupament o la participació en diferents activitats.....	34
Article 51. Desescolarització, absentisme i abandó escolar.....	35
CAPÍTOL VI. LA PERSONA INFANT I L'ADOLESCENT EN L'ÀMBIT SOCIAL	35
Article 52. La persona infant i l'adolescent com a ciutadà	35
Article 53. Sensibilització ciutadana	35
CAPÍTOL VII. MEDI AMBIENT I ESPAI URBÀ	36
Article 54. Medi ambient.....	36
Article 55. Drets i deures en l'espai urbà	36
Article 56. Zones i equipaments recreatius públics	37
CAPÍTOL VIII. EDUCACIÓ EN EL LLEURE I PRÀCTICA DE L'ESPORT.....	37
Article 57. Educació en el lleure	37
Article 58. El joc i la pràctica de l'esport.....	38
CAPÍTOL IX. PUBLICITAT I MITJANS DE COMUNICACIÓ SOCIAL I ESPECTACLES	38
Article 59. Publicitat adreçada a la infància i l'adolescència	38
Article 60. Publicitat protagonitzada per persones infants i adolescents o adreçades a elles	39
Article 61. Imatges, missatges i objectes	39
Article 62. Publicacions.....	40
Article 63. Material audiovisual.....	40
Article 64. Mitjans de comunicació social.....	40
CAPÍTOL X. CONSUM DE PRODUCTES I SERVEIS.....	40
Article 65. Protecció de les persones infants i adolescents com a consumidors	40

Article 66. Productes comercialitzats per a l'ús o el consum de les persones infants i adolescents	41
Article 67. Begudes alcohòliques i tabac.....	41
Article 68. Altres productes o serveis que poden perjudicar la salut.....	41
Article 69. Medicaments	41
Article 70. Jocs de sort, envit o atzar i màquines recreatives.....	41
Article 71. Béns i mitjans culturals.....	42
Article 72. Espais col·lectius diürns	42
Article 73. Allotjament de persones infants o adolescents sense el consentiment dels progenitors o els titulars de la tutela.....	42
TÍTOL III. PREVENCIÓ GENERAL	42
Article 74. Prevenció general.....	42
Article 75. Promoció i sensibilització ciutadana.....	43
Article 76. Prevenció de l'ablació o la mutilació genital de les nenes i noies	43
Article 77. Prevenció del risc social	44
Article 78. Prevenció de la desprotecció	44
Article 79. Elaboració de llistes d'indicadors i de recomanacions.....	44
Article 80. Competències de les intervencions socials preventives	44
TÍTOL IV. PROTECCIÓ PÚBLICA DAVANT DELS MALTRACTAMENTS A PERSONES INFANTS I ADOLESCENTS.....	45
CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS	45
Article 81. Protecció efectiva davant dels maltractaments a persones infants i adolescents	45
Article 82. Atenció a persones infants i adolescents maltractades.....	45
Article 83. Plans de col·laboració i protocols per a la protecció davant dels maltractaments a persones infants i adolescents	45
Article 84. Priorització de la permanència de la persona infant o adolescent en un entorn familiar lliure de violència	46
Article 85. Tractament de la informació sobre maltractaments a persones infants i adolescents	46
Article 86. Registre Unificat de Maltractaments Infantils	46
Article 87. Protecció davant de la victimització secundària	47
Article 88. Policia de Catalunya	47
Article 89. Protecció en l'àmbit de la salut	47
Article 90. Protecció en l'àmbit de l'educació	47
Article 91. Acció popular	48
CAPÍTOL II. SERVEIS PÚBLICS ESPECIALITZATS I FOMENT DE LA DETECCIÓ I L'ATENCIÓ DEL MALTRACTAMENT A PERSONES INFANTS I ADOLESCENTS	48
Article 92. Servei d'atenció immediata mitjançant de recursos telefònics i telemàtics	48
Article 93. Foment de programes per a la detecció i l'atenció del maltractament a persones infants i adolescents.....	48
CAPÍTOL III. ACCÉS PRIORITARI A SERVEIS I PROGRAMES.....	48
Article 94. Determinació de les situacions de maltractament contra persones infants i adolescents als efectes de l'accés prioritari als serveis i programes....	48

Article 95. Atenció prioritària de les persones infants i adolescents víctimes de maltractaments	49
--	----

TÍTOL V. LA PROTECCIÓ A LA INFÀNCIA I L'ADOLESCÈNCIA EN SITUACIÓ DE RISC O DESEMPARAMENT 49

CAPÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS..... 49

Article 96. Competència en matèria de desemparament	49
Article 97. Competència en matèria de risc.....	49
Article 98. Deure de comunicació, intervenció i denúncia.....	49
Article 99. Expedient de la persona infant i adolescent	50

CAPÍTOL II. LES SITUACIONS DE RISC 50

Article 100. Concepte	50
Article 101. Intervenció dels serveis socials	51
Article 102. Mesures d'atenció social i educativa davant de les situacions de risc	52

CAPÍTOL III. DE LA PROTECCIÓ DELS INFANTIS I ADOLESCENTS DESEMPARATS 53

Secció primera. El desemparament.....	53
Article 103. Concepte	53
Article 104. Procediment de desemparament.....	54
Article 105. Procediment simplificat	54
Article 106. Notificació.....	55
Article 107. Efectes de la declaració de desemparament.....	55
Article 108. Mesures cautelars.....	55
Article 109. Atenció immediata i transitòria família acollidora d'urgència o en centre.....	56
Article 110. Auxili judicial i policial	56
Article 111. Règim de recursos.....	56
Article 112. Acumulació d'accions i processos	57
Article 113. Canvi de circumstàncies	57
Article 114. Règim de relació i visites.....	57
Article 115. Informació a la persona infant i l'adolescent desemparada.....	58
Article 116. Procurador/a de la infància i l'adolescència	58
Secció segona. Impossibilitat temporal de complir les funcions de guarda.....	58
Article 117. Guarda protectora.	58
Secció tercera. Mesures de protecció de les persones infants i adolescents desemparades	59
Article 118. Tipologia de mesures.....	59
Article 119. Procediment per a l'adopció de mesures.....	59
Article 120. Revisió i modificació	59
Article 121. Impugnació	59
Article 122. Cessament.....	60
Subsecció primera. L'acolliment familiar.....	60
Article 123. La mesura d'acolliment familiar.....	60
Article 124. Classes	60
Article 125. L'acolliment en família extensa i en família aliena.....	61
Article 126. Resolució d'acolliment.....	61
Article 127. Formalització de l'acolliment	61

Article 128. Cessament de l'acolliment familiar	61
Subsecció segona. L'acolliment en unitat convivencial d'acció educativa	62
Article 129. Acolliment convivencial d'acció educativa.....	62
Subsecció tercera. L'acolliment en centre.....	62
Article 130. Adopció de la mesura d'acolliment en centre	62
Article 131. Centres o unitats d'educació intensiva	62
Article 132. Drets de les persones infants i adolescents acollides en centres ...	63
Article 133. Deures de les persones infants i adolescents acollides en centres .	63
Article 134. Incompliment dels deures de convivència en el centre.....	63
Article 135. Mesures educatives	64
Article 136. Incompliments greument perjudicials	64
Article 137. Mesures educatives en cas d'incompliment greument perjudicials .	64
Article 138. Criteris per a l'aplicació de les mesures educatives	65
Article 139. Audiència de la persona interessada.....	65
Article 140. Contingut i funció de les mesures educatives	65
Article 141. Petició d'excuses i reparació dels danys.....	65
Article 142. Aplicació de la mesura	65
Article 143. Infraccions penals	66
Subsecció quarta. Mesures de transició a la vida adulta i l'autonomia personal	66
Article 144. transició a la vida adulta i a l'autonomia personal.....	66
Subsecció cinquena. L'acolliment preadoptiu	66
Article 145. La mesura d'acolliment preadoptiu.....	66
Article 146. Resolució d'acolliment.....	66
Article 147. Formalització de l'acolliment	67
Article 148. Cessament de l'acolliment preadoptiu.....	67
CAPÍTOL IV. SUPORT POSTERIOR A L'EMANCIPACIÓ O A LA MAJORIA D'EDAT	67
Article 149. Mesures assistencials.....	67
Article 150. Formació i inserció laboral dels joves extutelats i extutelades: Programes d'autonomia personal	67
CAPÍTOL V. ACTUACIONS DE PROTECCIÓ EN ELS SUPÒSITS D'APLICACIÓ DE LA LEGISLACIÓ REGULADORA DE LA RESPONSABILITAT PENAL DELS MENORS.....	68
Article 151. Coordinació interadministrativa.....	68
Article 152. Persones menors de catorze anys que cometin infraccions penals	68
Article 153. Persones majors de catorze anys.....	68
TÍTOL VI. INFRACCIONS I SANCIONS	69
CAPÍTOL I. INFRACCIONS.....	69
Article 154. Infraccions i subjectes responsables.....	69
Article 155. Infraccions lleus	69
Article 156. Infraccions greus.....	70
Article 157. Infraccions molt greus	71
Article 158. Reincidència.....	71
CAPÍTOL II. SANCIONS ADMINISTRATIVES	72
Article 159. Sancions en l'àmbit d'aquesta llei.....	72
Article 160. Acumulació de sancions	72
Article 161. Graduació de les sancions	72
CAPÍTOL III. PROCEDIMENT SANCIONADOR.....	72

Article 162. Òrgans sancionadors	72
Article 163. Procediment sancionador	73
Article 164. Destinació de les sancions	73
Article 165. Prescripció de les infraccions	73
DISPOSICIONS ADDICIONALS	73
PRIMERA. Recursos financers i econòmics	73
SEGONA. Institucions col·laboradores d'integració familiar.....	74
TERCERA. Sistema d'Informació de la Infància i l'Adolescència	74
QUARTA. Nivell d'objectius de les prestacions garantides en la Cartera de serveis	74
CINQUENA. Informes periòdics de valoració i anàlisi des de la perspectiva de la infància	75
SISENA. Creació del centre d'investigació i recerca sobre maltractaments infantils.....	75
DISPOSICIONS TRANSITÒRIES	75
PRIMERA. Avaluació de resultats i d'impacte	75
SEGONA. Mapa de recursos i serveis per a la prevenció i protecció dels infants i adolescents	75
TERCERA. Integració de la Comissió Interdepartamental de Coordinació d'Actuacions de l'Administració de la Generalitat adreçades a la infància i l'adolescència amb discapacitat o risc de tenir-ne (CTIC) en les Taules Territorials d'Infància	76
DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA.....	76
DISPOSICIONS FINALS.....	76
PRIMERA. Desplegament i execució.....	76
SEGONA. Modificació Llei 7/1996 d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat:	76
TERCERA. Modificació de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic.....	77
QUARTA. Modificació de la Llei 13/1997, de 19 de novembre, de creació de l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció	78
CINQUENA. Entrada en vigor	80

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Aquesta llei constitueix una de les fites més importants en la intensa i destacada tasca legislativa que ha vingut duent a terme el Parlament de Catalunya en l'àmbit de l'atenció i la protecció de la infància i l'adolescència. Desenvolupa l'article 17 del nou Estatut d'autonomia de Catalunya, que reconeix el dret de totes les persones menors a rebre l'atenció integral necessària per al desenvolupament de llur personalitat i llur benestar en el context familiar i social, i troba el seu fonament competencial en l'article 166.3 del mateix Estatut, que atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de protecció de menors i de promoció de les famílies i de la infància.

Ja amb la Llei 11/1985 de 13 de juny, de protecció de menors, Catalunya va ser la primera comunitat de l'Estat espanyol que va aprovar una regulació, moderna i ajustada als principis constitucionals, de la protecció dels menors desemparats i dels que manifesten conductes de risc social. És a dir, abraçava els tres àmbits d'actuació en què tradicionalment s'ha estructurat la protecció esmentada: la prevenció de la delinqüència infantil i juvenil, el tractament de la delinqüència infantil i juvenil, i la tutela dels menors quan manca la potestat parental o quan aquesta s'exerceix inadecuadament. A la pràctica, però, la integració en una mateixa llei de problemàtiques tan diverses va generar una certa confusió i va portar, pocs anys després, a aprovar una llei específica per a la protecció dels menors en situació de desemparament, de caràcter bàsicament civil, la Llei 37/1991, de 30 de desembre, sobre mesures de protecció dels menors desemparats i de l'adopció. Aquesta tècnica de les lleis sectorials especials continuà amb la Llei 27/2001, de 31 de desembre, de justícia juvenil, reguladora de les funcions de l'Administració de la Generalitat en execució de les mesures adoptades per l'autoritat judicial en el marc de la responsabilitat penal dels menors infractors.

Precisament, aquell nou plantejament legislatiu de la protecció dels menors desemparats, juntament amb la ingent tasca legislativa del Parlament de Catalunya adreçada al desenvolupament del nostre dret civil, ha comportat que sigui una matèria que hagi estat objecte d'un tractament legislatiu intens, del qual són exemples, a banda de l'esmentada Llei 37/1991 (reformada després per la Llei 8/1995, de 27 de juliol), la Llei 39/1991, del 30 de desembre, de la tutela i institucions tutelars i la Llei 9/1998, de 15 de juliol, del Codi de família. Aquesta última llei, cal destacar-ho, va significar un pas cabdal cap a la culminació d'aquest procés, ja que incorporà a la norma més emblemàtica del dret català sobre el dret de la persona i la família el règim jurídicocivil de la protecció de menors desemparats, atorgant-los un tracte legislatiu del mateix nivell que els règims tutelars ordinaris de protecció de menors. Finalment, els treballs que actualment s'estan duent a terme a fi d'elaborar el Llibre segon del Codi civil de Catalunya abunden en aquesta mateixa direcció i proposen incorporar una regulació més completa d'aquells aspectes civils de protecció dels menors desemparats que complementarà allò que disposi la present llei, des del vessant de la intervenció protectora de l'Administració, que aquí se centra en tot allò que es refereix a la

valoració de la situació de desprotecció, la tramitació dels procediments d'adopció de la mesura i les seves modificacions, així com els recursos que es poden interposar.

La Llei 8/1995, de 27 de juliol, d'atenció i protecció dels infants i els adolescents –bona part de la qual, convenientment actualitzada, s'incorpora a aquesta llei– ja va néixer amb la voluntat de fixar un sistema general català d'assistència de la infància i l'adolescència i de protecció de llurs drets, però el fet que la regulació sobre la protecció de les persones infants o adolescents desemparades es mantingués en una altra llei va impedir que es pogués assolir plenament aquell objectiu i implicava, tàcitament, que les persones infants o adolescents en situació de desemparament o de desprotecció fossin un col·lectiu a tractar de forma diferenciada, d'alguna manera discriminatòria de la població infantil-juvenil en general. És més, des d'una perspectiva pràctica, aquesta duplicitat normativa no ha facilitat gens la tasca dels operadors jurídics ni dels professionals de l'àmbit de la infància.

Precisament, la voluntat de comptar amb una norma que abracés tota la legislació catalana sobre infància i adolescència, és a dir, que inclogués tant els menors desprotegits o en risc com la resta i que visualitzés la persona infant i l'adolescent com a subjecte de drets i oportunitats, va ser un dels motius que va portar al Departament de Benestar i Família de llavors a impulsar la redacció del Projecte de Llei d'infància de Catalunya. Un grup d'experts va ser l'encarregat de redactar el Document de bases del qual s'ha nodrit fonamentalment el Projecte i sobre el qual es va obrir un ampli i enriquidor procés de participació ciutadana en el curs del qual les persones interessades, molt particularment les que treballen directament en l'àmbit de la infància, han pogut fer les seves reflexions i propostes, que han estat tingudes molt en compte en la redacció d'aquesta llei.

Així doncs, la llei aporta a l'ordenament jurídic una major claredat i unitat, alhora que facilita una localització més ràpida del dret aplicable i reforça la seguretat jurídica, reunint en un sol instrument jurídic, a manera de codi de la infància i l'adolescència, ambdues regulacions: a) la destinada a la infància i l'adolescència en general, on s'estableixen els principis rectors i els drets d'infants i adolescents que posteriorment, en els successius capítols, es van concretant en els diferents àmbits d'actuació, i b) la destinada a regular la protecció de les persones infants i adolescents quan els mecanismes socials de prevenció no han estat suficients i s'han produït situacions de risc o de desemparament que cal pal·liar amb les mesures necessàries d'intervenció pública per tal de garantir que aquestes situacions no es tradueixin en perjudicis irreparables per a les persones infants o adolescents.

La unificació legislativa no ha estat, però, l'única raó de ser de la present llei, sinó que ho és també, molt especialment, la necessitat d'actualitzar i modificar la regulació fins ara vigent en les noves demandes i circumstàncies socials. En efecte, el fet que visquem en una societat acceleradament canviant fa que calgui adaptar els marcs legals, amb flexibilitat i rigor, a les noves circumstàncies i sensibilitats que es donen en el nostre entorn sociocultural. En menys de vint anys, i particularment a partir de l'aprovació de la Convenció de les Nacions Unides sobre els Drets de l'Infant de 20 de novembre de 1989, la sensibilitat social vers la població infantil i adolescent ha anat

canviant de formes diverses, però molt notòriament en alguns aspectes, a tots els països industrialitzats. En el context europeu, hem pogut observar dinàmiques que promouen un respecte més decidit vers tots els seus drets, sobretot en la línia d'intensificar les actuacions en contra de tota forma de maltractament i, al mateix temps, també hem assistit al desplegament de nombroses iniciatives per aconseguir una major responsabilització social de les persones infants i adolescents, sobretot per la via d'incrementar la seva participació social. Existeix un dèficit en l'aplicació dels drets de participació. Els drets de supervivència –els drets socials– i els drets de participació –subjectius, personals– es complementen, són indivisibles, s'ajuden uns als altres. És per aquest camí que neixen les responsabilitats de les persones infants i adolescents, perquè els drets anomenats socials són passius, mentre que els personals o subjectius són actius. Cal iniciar el camí integrador i de transformació d'uns drets cap als altres.

L'interès superior de la persona infant o adolescent constitueix el principi bàsic de tot el dret relatiu a les persones infants i adolescents, i en les últimes dècades s'ha consagrat com un dels principis essencials del dret modern de la persona i la família (en la protecció de menors, en l'adopció o en les relacions familiars). Així, la Convenció sobre els Drets de l'Infant, adoptada per les Nacions Unides en 1989, estableix que, en totes les mesures que adoptin les institucions públiques o privades de benestar social, els tribunals, les autoritats administratives o els òrgans legislatius, una consideració primordial a la qual s'atendran serà l'interès superior del nen o la nena.

En aquest mateix sentit, l'article 2 de la Llei orgànica 1/1996, de 15 de gener, de protecció jurídica del menor, estableix que en la seva aplicació primarà l'interès superior dels menors sobre qualsevol altre interès legítim que pugui concórrer i l'article 3 de la Llei 8/1995, de 27 de juliol, d'atenció i protecció dels infants i els adolescents, estableix que l'interès superior de l'infant i l'adolescent ha d'ésser el principi inspirador de les actuacions públiques i de les decisions i les actuacions que els concerneixen adoptades i dutes a terme pels pares, pels tutors o els guardadors, per les institucions públiques o privades encarregades de protegir-los i d'assistir-los o per l'autoritat judicial o administrativa.

Malgrat que la consagració d'aquest principi en l'àmbit del dret de la infància i de la família va comportar un avenç important respecte a la situació anterior, aquesta projecció limitada s'ha mostrat insuficient, atès que no incideix de manera integral i transversal en tots els àmbits que afecten la persona infant o l'adolescent com a persona subjecte de drets i oportunitats.

L'article 40.3 del nou Estatut d'autonomia de Catalunya recull com a principi rector que, en totes les actuacions portades a terme pels poders públics o per institucions privades, l'interès superior de l'infant ha d'ésser prioritari i, d'acord amb aquest principi rector, la llei no només redueix a un sol instrument jurídic les regulacions de la infància i l'adolescència en general, i la destinada a regular la protecció de les persones infants i adolescents necessitats de protecció, sinó que dóna un pas més, i manifesta un compromís explícit per l'atenció integral de totes les persones infants i adolescents,

avançant en la consideració de l'interès superior d'aquests en tots els àmbits: social, cultural, polític i econòmic, i no sols en l'àmbit de la legislació protectora i de família.

Com a pionera, la transversalització de les polítiques de dones i per a les dones ha estat una de les primeres línies estratègiques d'actuació del Govern de la Generalitat per fer de la igualtat d'oportunitats una realitat dintre de la nostra societat, incorporant l'avaluació de l'impacte de gènere. Aquest mateix compromís, en el qual s'inspira la nova política d'infància i adolescència, cal fer-lo explícit amb la transversalització de la primacia de l'interès de la persona infant o adolescent. Aquesta nova política comporta refer conceptes, formes de veure el món, pensar des d'un altre paradigma que consideri les condicions, les situacions i les necessitats de les persones infants i adolescents en tots els àmbits donant preeminència al seu interès com a valor superior de l'ordenament jurídic.

L'interès de la persona infant o adolescent no necessita estar en conflicte per ser el primer interès a tenir en compte en les polítiques públiques, per la qual cosa també cal aplicar l'avaluació de les normes des de la perspectiva del superior interès de la persona infant o adolescent. El principi de transversalització representa un avenç important en el reconeixement dels drets dels infants i adolescents perquè fomenta una revisió global del dret des del prisma de la preeminència de l'interès de la persona infant o adolescent, i perquè incorpora als processos polítics la perspectiva d'aquest interès en totes les fases i nivells. Tota acció de govern ha d'incorporar aquesta visió i ha de promoure la participació d'infants i adolescents en tots els àmbits, per la qual cosa cal que el principi de transversalització del superior interès de les persones infants i adolescents impregni totes les polítiques i les mesures generals i es tingui en compte en el moment de la seva planificació.

Paral·lelament, les aspiracions col·lectives en el context europeu han consolidat i, fins i tot, incrementat el desig d'aconseguir major benestar i qualitat de vida per a tota la població, i la infància i adolescència hi són incloses. En aquest sentit, el concepte de prevenció té una importància clau. Les ciències humanes i socials han anat progressant en el coneixement dels anomenats indicadors de risc, que són dades que ens permeten conèixer l'existència de probabilitats que mostrin que les situacions esdevinguin perjudicials per a les persones implicades. Les societats occidentals hem avançat força en el desplegament d'actuacions per disminuir les probabilitats d'esdeveniments negatius quan es concentren factors de risc, i les actuacions socials vers la població infantil i adolescent no poden quedar excloses d'unes polítiques socials preventives, tant de les adreçades a amplis conjunts de població de forma genèrica, com d'aquelles destinades a atendre casos concrets, de forma personalitzada.

No es tracta només de reproduir el vell tòpic "val més curar-se en salut". Es tracta d'assumir que tenim una responsabilitat social vers el conjunt de la nostra població infantil i adolescent, si realment aspirem a una societat millor. I això no es limita només a actuar "quan les coses van malament" o "quan comencen a anar malament", sinó per "aconseguir que vagin millor". Prevenir és veure venir, per tant, calen actuacions preactives que donin oportunitats als nostres infants i adolescents, fins ara no pensades. Les actuacions socials preventives constitueixen nous reptes per a les

polítiques socials i per als programes d'intervenció social en l'àmbit de la infància i l'adolescència, ja que comporten actuar sobre probabilitats, no sobre fets inqüestionables i unívocs. És per això que cal facilitar instruments, fins i tot els legislatius, per tal de disminuir les probabilitats genèriques d'esdeveniments que incideixen negativament en la població infantil o adolescent, i a fi de potenciar actuacions que garanteixin un augment del benestar social de tota la població.

Una de les novetats del nou text legal és la voluntat, expressada en el seu títol, de remarcar de forma explícita, un doble concepte: el reconeixement dels drets de la infància i l'adolescència i el d'oportunitats.

A l'entorn del concepte d'oportunitats gira la voluntat de fer possible obrir nous camins, noves vies, establir mesures concretes per fer possible el ple exercici dels drets reconeguts als infants en aquesta llei i a les convencions internacionals.

Quan parlem d'oportunitats, parlem d'aquells nous camins que s'ha d'obrir i que han de permetre els infants i joves el seu ple desenvolupament com a ciutadans i ciutadanes. Així, aquestes oportunitats s'han de traduir, entre d'altres, en l'establiment de canals i instruments per fer sentir la veu dels infants i joves, per fer expressa la seva participació en la presa de decisions en l'àmbit de la comunitat i, en definitiva, per facilitar el seu futur encaix, com a persones responsables, en la societat adulta.

Atenent als principis inspiradors d'aquesta llei, segons els quals els infants i els adolescents són considerats subjectes de dret i en virtut dels quals el dret de decidir s'infereix de la seva capacitat, es pretén incidir en el dret subjectiu de les noies menors a decidir sobre la seva maternitat. Així, es recull el mandat estatutari segons el qual, en l'article 41.5, "els poders públics, en l'àmbit de llurs competències, i en els supòsits que estableix la llei, han de vetllar perquè la lliure decisió de la dona sigui determinant en tots els casos que en pugui afectar la dignitat, la integritat i el benestar físic i mental, en particular pel que fa al propi cos i a la seva salut reproductiva i sexual". Es vol, d'aquesta manera, que les noies menors que hagin demostrat capacitat suficient s'apoderin també dels drets a controlar els processos reproductius i a decidir el significat i el destí del seu propi cos. Les noies menors no són alienes als drets sexuals i reproductius de les dones, descrits en el marc de la IV Conferència Mundial sobre les Dones de Beijing i reconeguts com a part indissoluble dels Drets Humans.

Cal esmentar aquí, per la seva importància, alguns dels conceptes emprats per aquesta llei, més enllà de la seva estricta definició jurídica. Al llarg del text s'utilitzen repetidament els conceptes de promoció, prevenció, atenció, protecció, i participació de les persones infants i adolescents.

La promoció és aquell conjunt d'actuacions socials que es desenvolupen "encara que res vagi evidentment malament", perquè obeeixen a objectius de millora social i responen a anhels o aspiracions col·lectius, particularment els d'un major benestar personal i social.

La prevenció és aquell conjunt d'actuacions socials per preservar les persones infants i

adolescents d'aquelles situacions que són perjudicials pel seu desenvolupament integral o pel seu benestar.

L'atenció és aquell conjunt d'actuacions socials per "quan les coses comencen a anar malament" o només quan van "una mica malament" i existeix la probabilitat, i no la certesa, que el desenvolupament integral de la persona infant o adolescent pot resultar-ne negativament afectat; sent-ne la conseqüència jurídica la declaració de risc.

La protecció és aquell conjunt d'actuacions socials reservades per a "quan les coses van malament", quan el desenvolupament integral de la persona infant o adolescent sembla clar que resulta seriosament afectat a la llum dels coneixements científics actuals; una de les seves conseqüències jurídiques és la declaració de desemparament.

El concepte de participació de les persones infants i adolescents en tot allò que els afecti és el que configurarà el seu estatus de ciutadà. És inimaginable el disseny de polítiques públiques en qualsevol àmbit realitzat a esquena dels ciutadans afectats. La llei ofereix la promoció d'òrgans de participació per tal que les persones infants i adolescents puguin participar activament en la vida pública. El concepte de prevenció resulta transversal a aquests tres tipus d'actuacions socials: si bé en primera instància té molt a veure amb l'atenció i la promoció, en última instància persegueix evitar tenir que recórrer a la declaració de situacions de desemparament, però també a la promoció del benestar de tot aquest conjunt de població.

El concepte de benestar al llarg del text d'aquesta llei té dos vessants: el benestar personal i el benestar social. El primer es refereix a situacions i circumstàncies personalitzades i el segon es refereix a les que afecten conjunts o subconjunts de la població. Ambdós vessants es poden subdividir alhora en altres dos, el benestar material i el benestar psicològic.

Amb aquesta llei hom persegueix establir un marc d'actuació ordenat, per tal de millorar els programes de promoció, prevenció, atenció, protecció, i participació de la població infantil i adolescent a Catalunya, bo i partint del principi que es tracta d'una responsabilitat de tota la ciutadania i de tots els poders públics. És per això, precisament, que la llei preveu, per primer cop en la nostra legislació, un marc de coordinació i cooperació interinstitucional per atendre les situacions de risc social de la població infantil i adolescent en general, i dels nens, les nenes i els adolescents en particular.

II

L'estructura i el contingut d'aquesta llei es divideix en sis títols, 5 disposicions addicionals, 3 transitòries, 1 derogatòria i 6 finals.

Al títol primer s'estableixen unes disposicions directives i principis rectors, que tal com

havia fet la Llei 8/1995, desenvolupen la Convenció de les Nacions Unides sobre els Drets de l'Infant. Disposicions i principis que marquen l'orientació de la llei i amb els quals hom pretén donar una visió global de l'infant o adolescent com a titular dels drets que li reconeix l'ordenament jurídic vigent i com a eix vertebrador d'un sistema que comprèn, alhora, tant l'atenció de les seves necessitats quotidianes com l'organització, quan s'escaigui, de la seva protecció en situacions de risc.

El títol segon es refereix als drets de les persones infants i adolescents i, seguint la Convenció de les Nacions Unides esmentada, com a text universal i indivisible que afavoreix una visió global de la infància, no estableix cap jerarquia entre els drets que proclama, tot i que el Comitè dels Drets de l'Infant ha destacat quatre drets principals que, de fet, han estat la font d'inspiració dels principis rectors als quals s'ha d'ajustar l'actuació dels poders públics. D'altra banda, les actuacions de promoció de la infància i l'adolescència, i particularment dels seus drets, queden assenyalades com a responsabilitat de totes les institucions públiques, deixant un ampli marge a tot tipus d'iniciatives, especialment les que deriven de la disseminació i el compliment de la Convenció de les Nacions Unides.

El títol tercer desenvolupa la temàtica de la prevenció general en l'àmbit de la infància i l'adolescència, qüestió novedosa en la legislació catalana. En primer lloc, s'estableixen les situacions davant les quals les administracions públiques catalanes han de desenvolupar actuacions preventives. D'acord amb això, s'estableix que la Generalitat haurà d'emprendre programes concrets d'informació i sensibilització ciutadana per promoure el benestar de tota la població infantil i adolescent. Es dedica un article extens a la prevenció de l'ablació o mutilació genital femenina. S'opta per aquesta doble denominació (en consonància amb l'informe de 2005 del Centre d'Investigacions d'UNICEF, Innocenti Digest) perquè l'expressió mutilació genital femenina és la que s'ha anat generalitzant fonamentalment des de la fi dels anys vuitanta i principis dels noranta, amb la finalitat de marcar una clara distinció amb la circumcisió masculina i subratllar la gravetat de la seva pràctica com a atemptat contra la integritat física i psíquica de les nenes, però, d'altra banda, perquè l'ablació és una expressió més neutra en ser una de les més utilitzades per les comunitats que la practiquen. Aquest doble caràcter fa que s'opti també per tractar aquesta pràctica tradicional perjudicial per a les nenes dins el capítol de la prevenció i no en el següent, sobre la protecció davant del maltractament. Es defineix la prevenció del risc social i la prevenció de la desprotecció infantil, i s'estableix un procediment per disposar i actualitzar llistats d'indicadors o factors de risc, així com factors de protecció i resiliència. Finalment, es reconeixen les competències relatives a les intervencions socials preventives dels ens locals, sens perjudici que l'amplitud de la seva incidència exigeixi la coordinació d'altres administracions.

El títol quart és íntegrament de nova factura i respon a la voluntat ferma de posar la lluita contra el maltractament infantil al mateix nivell que la lluita contra la violència de gènere o masclista. L'article 40.3 del nou Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que els poders públics han de garantir la protecció dels infants, especialment, contra qualsevol forma de maltractament, i per garantir aquesta protecció no sols són necessaris els mecanismes tradicionals de protecció de la infància i l'adolescència, sinó

que cal establir un nou marc de protecció específica contra el maltractament infantil que prevegi totes les situacions, siguin tributàries d'una declaració de desemparament o no.

Durant els darrers anys, el Govern ha creat el Registre Unificat de Maltractaments Infantils i ha fet esforços en matèria de lluita contra el maltractament infantil per tal de donar rang legal a aquests esforços, ha regulat la llei en el Registre esmentat, ha creat el Centre d'Investigació i Recerca sobre Maltractaments Infantils, i ha posat l'accent en l'especialització, la formació, la prevenció i l'atenció en els àmbits policial, sanitari i educatiu.

Davant de la regla general vigent envers el maltractament infantil: cal separar la persona infant o adolescent del seu domicili o nucli familiar, es pretén iniciar un canvi de paradigma, és a dir, sempre que sigui possible cal separar la persona maltractadora, prioritzant aquelles mesures administratives o judicials que permetin l'atribució a la persona infant o adolescent de l'ús de l'habitatge familiar i la determinació, si s'escau, d'aliments a càrrec de la persona maltractadora.

La protecció davant del maltractament infantil abraça la protecció davant de la victimització secundària. Cal evitar els perjudicis causats a la víctima pel desenvolupament del procés penal posterior al delictes, que són especialment preocupants en el cas de les persones infants i adolescents que són víctimes d'atemptats contra la indemnitat o llibertat sexual. Certament, s'han produït en els últims anys molts avenços en la protecció de la víctima adreçats a evitar la confrontació visual de la víctima amb l'acusat, però aquesta protecció no és suficient. La protecció de la infància i l'adolescència ha de passar per davant del dret de l'Estat a castigar, per la qual cosa davant del resultat incert del procés penal sempre ha de prevaler la protecció del menor víctima, ja que és del tot intolerable que, fins i tot, amb una lògica finalitat de càstig de la persona culpable, es causi un nou trauma a la persona infant o adolescent que presumiblement ha estat víctima de maltractaments o d'abusos sexuals. Per això, i amb ple respecte de la competència exclusiva de l'Estat en matèria processal penal, cal potenciar la coordinació entre el personal clínic i el personal forense evitant les dobles exploracions i recollides de mostres i fomentar l'únic sistema per evitar la major part dels efectes produïts per la incoació del procés penal: la preconstitució de la prova testifical de la persona infant o adolescent que eviti declaracions posteriors.

També són fets nous la creació i el foment de serveis especialitzats per a detectar i atendre el maltractament infantil i preveure la possibilitat de prestacions periòdiques o úniques per ajudar a pal·liar els efectes patits i a assolir l'autonomia de la persona infant o adolescent envers la persona maltractadora.

El títol cinquè s'ocupa dels règims específics de protecció de la infància i l'adolescència en situació de risc social i desemparament. És aquí on radiquen algunes de les novetats més importants. Efectivament, s'opta per un model de protecció nou en què la declaració de desemparament ja no serà l'únic títol que habilita la intervenció protectora dels poders públics, sinó que aquella es reserva per a quan calgui separar a

la persona infant o adolescent del seu nucli familiar o, el que és el mateix, per als casos més greus de desprotecció. Per això es configura un sistema descentralitzat de protecció, que es fonamenta en la distinció entre les situacions de desemparament i les de risc, mantenint la competència de la Generalitat quan es tracta de persones infants o adolescents desemparades i atribuint-la als ens locals si afecta persones infants o adolescents en situació de risc. Per tant, ja no caldrà que totes les intervencions públiques en matèria de protecció de menors hagin d'estar emparades per una resolució que declari el desemparament; només serà així si la mesura de protecció implica la separació de la persona infant o adolescent del seu nucli familiar.

La llei defineix la situació de risc com aquella en la qual el desenvolupament i el benestar de la persona infant o adolescent es veuen limitats o perjudicats per qualsevol circumstància personal, social o familiar, si els progenitors o guardadors no assumeixen o no poden exercir completament les seves responsabilitats, i n'exemplifica tot seguit una llista de situacions que es consideren de risc, la qual cosa ha de servir de gran ajut per als professionals que han d'avaluar i decidir sobre una persona infant o adolescent en concret. Defineix també el desemparament i ho fa partint de criteris objectius; es considera desemparada la persona infant o adolescent que es troba en una situació de fet en la qual li manquen els elements bàsics per al desenvolupament integral de la seva personalitat, sempre que per a la seva protecció efectiva calgui aplicar una mesura que impliqui la separació del seu nucli familiar, afegint després un seguit d'indicadors de desemparament que, com en el cas del risc, han de coadjuvar en l'adopció de decisions preses pels professionals responsables i facilitar-los-la.

La intervenció en les situacions de risc no finalitza amb una declaració formal de risc, sinó que únicament pot finalitzar de manera convencional. La llei parteix de tota l'actuació dels serveis socials que es dirigeix a valorar i proposar les mesures que permetin disminuir o eliminar la situació de risc, mitjançant la col·laboració dels progenitors. S'opta per posar l'accent en el treball i la bondat de les mesures que s'han de proposar, deixant l'execució forçosa derivada d'un acte unilateral de l'Administració per aquelles situacions més greus que han de comportar el desemparament.

Una altra novetat important en matèria de desemparament és fixar un procediment administratiu específic per acordar-lo, en el qual queda plenament garantida la intervenció de totes les parts interessades, per tal que puguin fer valer els seus drets. Al mateix temps, es regula un procediment simplificat per als casos d'abandonament voluntari de la persona infant o adolescent o per a quan els progenitors, els titulars de la tutela o de la guarda manifesten la seva conformitat amb la declaració; la llei preveu també la possibilitat de declarar-lo cautelament i de disposar les mesures que siguin necessàries, sens perjudici que el procediment de desemparament prossegueixi pels tràmits fins a la resolució definitiva, la qual ha de ratificar, modificar o deixar sense efecte la resolució inicial i les mesures que s'hagin acordat també provisionalment.

Amb la voluntat, a més, de no perllongar les situacions d'incertesa amb oposicions injustificades i sovint extemporànies dels progenitors o dels familiars –que acaben esdevenint en un perjudici irreparable per a la mateixa persona infant o adolescent, el qual veu, completament indefens, com la seva infància i adolescència s'escola

irremeiablement en els centres d'internament–, la nova regulació limita el termini per oposar-se judicialment a la declaració de desemparament a tres mesos comptadors des de la notificació de la resolució que l'acorda. Paral·lelament, i amb la mateixa finalitat, s'estableix un termini màxim de dos anys a comptar des de la notificació de la resolució administrativa de desemparament, perquè els progenitors o les persones titulars de la tutela suspesos en la seva potestat puguin sol·licitar que es deixi sense efecte la intervenció protectora acordada, sempre, això sí, que s'hagi produït un canvi substancial en les circumstàncies que van motivar la declaració de desemparament. Aquesta revisió, però, no és possible si ja s'hagués constituït l'acolliment preadoptiu, ja que preval l'interès superior de la persona infant o adolescent davant qualsevol altre dret en joc.

A fi de donar plena efectivitat al dret de les persones infants i els adolescents tutelats per la Generalitat de Catalunya a ser escoltats, en la línia del que disposa la Convenció dels Drets de l'Infant, la recomanació 1121 de l'assemblea parlamentària del Consell d'Europa, relativa als drets del nen o de la nena, i les resolucions A3-314/91 i A3-0172/92 del Parlament Europeu, es crea la figura del procurador de la infància com a òrgan administratiu que s'integra en el propi òrgan públic competent en matèria de protecció de la infància i l'adolescència. Així doncs, amb l'entrada en vigor d'aquesta llei, qualsevol infant o adolescent tutelat per l'Administració, que consideri que s'ha impedit o dificultat el seu dret a manifestar les seves opinions, peticions o queixes davant l'organisme tutelar, podrà adreçar-se al procurador que podrà fer les recomanacions que consideri pertinents i, fins i tot, proposar el canvi o la modificació de la situació de la persona infant o adolescent o de la mesura de protecció, a més podrà efectuar recomanacions. El procurador o la procuradora té també la funció de maldar per la màxima coordinació entre tots els agents implicats en l'adopció de decisions que afectin la situació de les persones infants i adolescents, tot procurant la seva agilització i enteniment.

En relació amb les mesures de protecció, cal fer un esment especial de la nova regulació de l'acolliment familiar on, a banda del que s'ha constituït en forma simple i del permanent, s'introdueix l'acolliment professional el qual permetrà que força persones infants i adolescents que, ja sigui per raó d'edat, situació familiar o de circumstàncies especials, romanen en els centres de protecció sense cap expectativa de viure en família puguin créixer i desenvolupar-se sota la cura de persones especialitzades que els proporcionaran un entorn familiar i desinstitucionalitzat.

Tot i que l'objecte de la llei és la infància i l'adolescència, no limita el seu camp d'actuació a l'estricta minoria d'edat. En efecte, la llei entén que sovint resulta fonamental no tallar en sec la intervenció protectora pel sol fet que la persona adolescent legalment ha deixat de ser-ho en arribar a la majoria d'edat. De fet una de les assignatures pendents en tots aquests anys ha estat la dificultat perquè la protecció prestada fins aleshores tingui una continuïtat adaptada, és clar, a la nova realitat que deriva de la majoria d'edat. Així hom preveu que la persona fins aleshores tutelada per l'entitat pública pugui voluntàriament acollir-se i ser beneficiària d'un conjunt de mesures assistencials que l'acompanyaran, més enllà de la seva majoria d'edat, en el seu procés cap a la plena integració a la vida adulta. En aquesta línia, la llei de

prestacions aprovada pel Govern català reconeix el dret a rebre una prestació fins als vint-i-un anys subjecte a un pla de treball que té finalitat d'inclusió social.

Finalment, en aquest títol es dona resposta també a la problemàtica complexa que planteja la remissió que els articles 3, 7.9, 18, 27 i 33 de la Llei orgànica 5/2000, de 12 de gener, de responsabilitat penal del menor fan a les normes civils sobre protecció de la infància i l'adolescència. Es concreten les actuacions que ha de seguir l'entitat pública competent en aquesta matèria, és a dir: la realització d'un estudi psicològic i educatiu en relació amb l'entorn familiar i social de la persona infant o adolescent a partir de les circumstàncies que constin en el testimoni que hagi remès el fiscal, la determinació de si concorre o no una situació que constitueixi risc social o desemparament, i l'emissió de l'informe corresponent amb la proposta d'intervenció dels Serveis Socials Bàsics o de l'òrgan públic de protecció de la infància o l'adolescència.

En el títol sisè s'incorpora el règim sancionador, que inclou les infraccions, les sancions i el procediment aplicable per tal de garantir l'aplicació del dret substantiu regulat a la norma i evitar la vulneració dels drets de contingut declaratiu que, en cas contrari, perdrien la seva eficàcia en la protecció dels interessos de les persones infants o adolescents.

Amb aquesta finalitat, s'ha efectuat la classificació de les infraccions i s'hi han incorporat els tipus d'acord amb l'evolució tecnològica i cultural que s'ha produït en el nostre entorn social des de l'anterior regulació de la matèria per la Llei 37/1991. Tanmateix, s'estableix un termini únic de prescripció per a cada nivell de classificació de totes les infraccions tipificades el qual es computarà des de la data de la comissió de la infracció, si bé, atenent al grau d'afectació de les persones infants o adolescents en algunes infraccions, s'ha considerat que el termini de prescripció es computarà des que aquests assoleixin la majoria d'edat.

En congruència amb la necessitat d'establir entre les institucions i els professionals de l'atenció i la protecció de la infància i l'adolescència una cultura de l'avaluació que ajudi a millorar l'eficàcia, l'eficiència i l'efectivitat de les polítiques i intervencions socials en benefici de les persones infants i adolescents i dels seus drets, aquesta llei incorpora un seguit de novetats que es fonamenten en el reconeixement de l'avaluació com un principi rector. Addicionalment, a la disposició transitòria tercera s'estableix l'obligació d'anar incorporant a tot programa d'intervenció o servei finançat amb pressupostos públics un disseny d'avaluació de resultats o de l'impacte, segons s'escaigui. Finalment, s'estableix que aquesta mateixa llei serà objecte d'avaluació del seu propi impacte als tres anys de la seva entrada en vigor.

TÍTOL I. DISPOSICIONS DIRECTIVES, PRINCIPIS RECTORS I ACTUACIONS DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

Capítol I. Disposicions directives

Article 1. Objecte de la llei

1. Aquesta llei té per objecte la promoció del benestar personal i social de les persones infants i adolescents i la seva prevenció, atenció, protecció i participació a fi de garantir l'exercici dels seus drets, l'assumpció de les seves responsabilitats i l'assoliment del seu desenvolupament integral.
2. La llei fixa també el marc en el qual s'han de dur a terme les activitats de promoció dels drets i del benestar de la infància i l'adolescència, i les de la seva atenció i protecció en les situacions de risc o de desemparament.

Article 2. Àmbit personal i territorial d'aplicació de la llei

1. Aquesta llei s'aplica a tota persona infant o adolescent domiciliada a Catalunya o que s'hi trobi eventualment, tot això, sens perjudici de les normes per a resoldre els conflictes de lleis internacionals o interregionals.
2. Als efectes d'aquesta llei i de les disposicions que la desenvolupin, s'entén per "persona infant" tota persona menor de dotze anys i per "persona adolescent" tota persona amb una edat compresa entre els dotze anys i la majoria d'edat establerta per llei.
3. Queden incloses en l'àmbit d'aplicació les persones majors d'edat que hagin estat tutelades pel departament competent en matèria d'infància i adolescència en els termes previstos per la llei.

Article 3. Responsabilitat ciutadana i pública

1. L'obligació de vetllar pel respecte efectiu dels drets de la infància i l'adolescència és una responsabilitat de la família, de tota la ciutadania i, molt particularment, de tots els poders públics, que també tenen l'obligació de defensar-los i promoure'ls.
2. Les administracions públiques han de desenvolupar les seves activitats de manera que les persones infants i adolescents siguin considerades i reconegudes com a ciutadanes de ple dret, sens perjudici de les limitacions que deriven de la minoria d'edat legal.
3. Les administracions públiques catalanes han d'exercir les funcions i les competències d'atenció i protecció dels drets de la infància i l'adolescència, d'acord amb el que es preveu en aquesta llei en relació amb cada situació que els afecti.

Article 4. Interpretació de les normes relatives a les persones infants i adolescents

1. La interpretació d'aquesta llei, de les normes que la despleguen i de les altres

disposicions de la Generalitat relatives a la infància i l'adolescència s'ha de fer d'acord amb els tractats internacionals ratificats per l'Estat espanyol, especialment la Convenció de les Nacions Unides sobre els Drets de l'Infant, de 20 de novembre de 1989, la Convenció Europea de Drets de l'Home, de 4 de novembre 1950, els principis consagrats a la Carta Europea dels Drets de l'Infant i la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea, de 7 de desembre de 2000, l'Estatut d'autonomia de Catalunya, així com totes les resolucions sobre infància i adolescència aprovades pel Parlament de Catalunya.

2. Els poders públics han de garantir el respecte dels drets de la infància i de l'adolescència i han d'adequar llurs actuacions a aquesta llei i a la normativa internacional sobre aquesta matèria.
3. Els poders públics han d'interpretar i aplicar aquesta llei garantint la igualtat en la diferència de les persones infants i adolescents d'ambdós sexes, per tal d'eliminar la discriminació sexista.

Capítol II. Principis rectors

Article 5. L'interès superior de la persona infant o adolescent

1. L'interès superior de la persona infant i adolescent ha d'ésser el principi inspirador i fonamentador de les actuacions públiques.
2. Les normes i les polítiques públiques han d'ésser avaluades des de la perspectiva de les persones infants i adolescents, per garantir que inclouen els objectius i les accions pertinents adreçats a satisfer l'interès superior de les persones infants o adolescents. En aquesta avaluació han de participar activament les persones infants i adolescents.
3. L'interès superior de la persona infant o adolescent ha d'ésser també el principi inspirador de totes les decisions i les actuacions que els concerneixen adoptades i dutes a terme pels progenitors, les persones titulars de la tutela o de la guarda, per les institucions públiques o privades encarregades de protegir-los i d'assistir-los o per l'autoritat judicial o administrativa.
4. Per a la determinació d'aquest interès hom ha d'atendre les necessitats i els drets de la persona infant i adolescent, tenint en compte la seva opinió, els seus anhels i les aspiracions, i també llur individualitat dins el marc familiar i social.

Article 6. Desenvolupament de les potencialitats personals

La criança i la formació de persones infants i adolescents ha de garantir el desenvolupament lliure, integral i harmònic de llur personalitat, de les potencialitats educatives, d'aprenentatge i les psicològiques, procurant el seu benestar personal i social tant com sigui possible.

Article 7. Dret a ésser escoltada

1. Les persones infants i adolescents, d'acord amb les seves capacitats evolutives i amb les competències assolides, han d'ésser escoltades tant en l'àmbit familiar com en els procediments administratius o judicials en què es trobin directament implicats i que aboquin a una decisió que afecti la seva esfera personal, familiar o social.
2. Les persones infants i adolescents poden manifestar la seva opinió per elles mateixes o a través de la persona que designin.
En l'exercici d'aquest dret s'han de respectar les condicions de discreció, intimitat, seguretat, recepció de suport, llibertat i adequació de la situació.

Article 8. Protecció davant els maltractaments

1. Tota persona infant o adolescent ha d'ésser protegida enfront de qualsevol forma de maltractament que inclou el maltractament físic, el psicològic, la negligència, el tracte indigne, l'explotació laboral, l'explotació i l'abús sexual, la corrupció, la manipulació, el mal ús de la seva imatge i qualsevol altra forma d'abús.
2. Els poders públics han de desenvolupar actuacions per prevenir, tant en l'àmbit individual com social, les formes més habituals de maltractament que es donin als diferents indrets i entorns sociodemogràfics del territori, incidint sobre les situacions de risc, tal com són definides en aquesta llei.
3. En aquells casos en què resultin perjudicades les necessitats bàsiques de desenvolupament personal o d'educació de la persona infant o adolescent atesa per serveis públics, sigui en règim ambulatori o d'internat, l'Administració responsable del servei ha de corregir la situació de forma immediata.

Article 9. No discriminació

1. Els poders públics han de garantir el principi d'igualtat i eliminar qualsevol discriminació per raó de raça, sexe, idioma, religió, opinió política o d'altra índole, origen nacional, ètnic o social, posició econòmica, condicions físiques, psíquiques o sensorials, estat de salut, naixement, orientació sexual i/o qualsevol altra condició personal o dels seus progenitors o representants legals.
2. Els poders públics han d'identificar activament aquelles persones infants o adolescents que, individualment o en grup, requereixin l'adopció de mesures protectores especials per reduir o eliminar qualsevol factor de discriminació.

Article 10. Perspectiva de gènere

Els poders públics han d'introduir la perspectiva de gènere en el desenvolupament i l'avaluació de les mesures que adoptin en relació amb les persones infants i adolescents, de manera que en totes les actuacions i els programes adreçats a elles es tingui en compte que són nois i noies, i que poden tenir necessitats iguals o sexespecífiques.

Article 11. Ciutadania activa

1. Els poders públics han de promoure l'efectivitat del dret de les persones infants i adolescents a participar activament en la construcció d'una societat més justa,

solidària i democràtica.

2. Els poders públics han de fomentar la solidaritat i la sensibilitat social per tal que s'incrementi la participació social de les persones infants i adolescents i es generin espais socials nous que dinamitzin la participació responsable d'aquest sector de la població.

Article 12. Respecte i suport a les responsabilitats parentals

1. Els pares i les mares tenen responsabilitats comunes en l'educació i el desenvolupament dels seus fills i filles menors. Les polítiques d'atenció i protecció de la infància i l'adolescència han d'incloure les actuacions necessàries per a l'efectivitat dels seus drets, tenint en compte que el benestar de les persones infants i adolescents està íntimament relacionat amb el de la seva família.
2. Els poders públics han de proporcionar la protecció i l'assistència necessàries a les famílies per tal que puguin assumir plenament les seves responsabilitats.
3. Les necessitats de les persones infants i adolescents han de ser satisfetes, sempre que sigui possible, allà on viuen i creixen, tenint present, alhora, el seu benestar material i espiritual.

Article 13. Foment i suport a l'educació

1. Les persones infants i adolescents tenen dret a rebre el màxim nivell d'educació possible des del seu naixement.
2. Les administracions públiques competents han de promoure serveis educatius que afavoreixin la reorganització del temps personal, familiar i laboral dels seus progenitors o del titular de la tutela de les persones infants o adolescents.
3. El sistema educatiu ha d'ésser un instrument per compensar les desigualtats socials i ha de tenir en compte el respecte a la pròpia identitat, al medi ambient, a les diferències funcionals com a part de l'enriquidora diversitat humana, a la igualtat entre els sexes tenint present la diferència que suposa la construcció de la identitat femenina i la identitat masculina, i també als valors culturals d'altres països, particularment d'aquells d'on provenen l'alumnat de cada escola.
4. El dret a l'educació, incloses les activitats extraescolars, d'esport, lleure i les activitats culturals de les persones infants i adolescents, ha de prevaler per damunt de les pràctiques culturals, la tradició i la religió, i les seves manifestacions, i en cap cas aquestes no poden justificar una discriminació, limitació o exclusió d'infants i adolescents en el ple exercici d'aquest dret.

Article 14. Foment i suport a les relacions intergeneracionals

Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències respectives, han de promoure i afavorir les relacions intergeneracionals, tot procurant evitar que els diferents nivells d'edat s'aïllin en si mateixos i propiciant el voluntariat social de les persones grans per a col·laborar en activitats amb persones infants i adolescents.

Article 15. Prioritat pressupostària

1. Els poders públics de qualsevol nivell, en l'àmbit de les seves competències, han de tenir en compte de manera prioritària en els seus pressupostos, les activitats d'atenció, formació, promoció, reinserció, protecció, integració, lleure i prevenció dels infants i adolescents de Catalunya.
2. Igualment, han d'adoptar amb caràcter urgent les mesures necessàries per evitar que el contingut essencial dels drets de les persones infants i adolescents quedi afectat per la carència de recursos adaptats a les seves necessitats.
3. Les prestacions de serveis i econòmiques necessàries per complir les mesures de protecció de les persones infants o adolescents en situació de risc o desemparament tenen el caràcter de prestacions garantides als efectes previstos en la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials.

Article 16. Difusió dels drets de la infància i l'adolescència

1. Els poders públics han de donar a conèixer àmpliament, per mitjans eficaços i adequats, els drets de les persones infants i adolescents.
2. La difusió d'aquests drets s'ha de fer prop d'aquestes mateixes persones i, amb la necessària simultaneïtat, prop dels grups d'adults que en tenen cura, així com dels professionals que s'hi dediquen.

Article 17. Exercici que fan les persones infants i adolescents dels seus propis drets

1. Les persones infants i adolescents poden exercir i defensar per elles mateixes els seus drets, excepte quan la llei limiti aquest exercici; en tot cas, poden fer-ho mitjançant els seus representants legals sempre que no tinguin interessos contraposats als seus.
2. Les limitacions a la capacitat d'obrar de les persones infants i adolescents s'han d'interpretar sempre de forma restrictiva.
3. Les persones infants i adolescents, amb l'objecte de demanar informació, assessorament, orientació o assistència, poden adreçar-se personalment a les administracions públiques encarregades de la seva atenció i protecció, fins i tot sense el coneixement de llurs progenitors, tutors o guardadors, en particular si la comunicació amb aquelles persones pogués frustrar la finalitat pretesa. Amb aquest mateix objectiu poden adreçar-se també al Ministeri Fiscal, a l'adjunt al Síndic de Greuges per a la Defensa dels Drets dels Infants o als síndics de greuges o defensors locals de la ciutadania.
4. Les administracions locals, en funció de llur proximitat a la ciutadania i d'acord amb la legislació vigent, són el primer nivell d'informació i assessorament de les persones infants i adolescents que ho sol·licitin.

Article 18. Deures i responsabilitats

1. Les persones infants i adolescents han d'assumir els deures i responsabilitats que les corresponguin d'acord amb el reconeixement de les seves capacitats per participar activament en tots els àmbits de la vida.
2. A aquests efectes, i sense perjudici del que contempla la legislació civil respecte als deures del fill o filla, les persones infants i adolescents han de respectar-se a si mateixes, les persones amb les quals es relacionen, i l'entorn en el qual es desenvolupen, i han d'assistir al seu centre educatiu durant el període d'ensenyança obligatòria.

Article 19. Coneixement rigorós i divulgació de la realitat social

1. La informació general i estadística sobre la situació social de la infància i l'adolescència a Catalunya ha d'estar a disposició de tota la ciutadania de Catalunya.
2. Els poders públics han de fomentar la realització de treballs d'investigació i informes sobre la situació de la infància i l'adolescència, i la seva divulgació, com a base de les polítiques d'infància.
3. Els poders públics de Catalunya han de col·laborar en la realització dels informes preceptius que, amb destinació al Comitè dels Drets de l'Infant, elabora l'Estat en relació amb l'aplicació de la Convenció de les Nacions Unides sobre Drets dels Infants. Igualment, han de difondre aquests informes i les recomanacions i els suggeriments que dimanin del Comitè esmentat.
4. Els poders públics de Catalunya han de fomentar la col·laboració de les universitats i de la iniciativa privada en la confecció d'estudis i d'informes sobre la situació social de la infància i l'adolescència a Catalunya, així com en l'aplicació de les polítiques i els programes d'atenció i protecció de la infància i l'adolescència.

Article 20. Avaluació

1. Les actuacions desenvolupades per garantir i promoure els drets de la infància i l'adolescència finançades amb el suport de fons públics, i, en general, les polítiques d'infància i adolescència s'han de gestionar sota els principis d'eficàcia, eficiència i efectivitat.
2. Els poders públics han de fomentar la realització de treballs d'investigació i informes sobre la situació de la infància i l'adolescència, i la seva divulgació, com a base de les polítiques d'infància, assegurant la disgregació segons sexe, diversitat funcional i edat de totes les dades, per incloure una perspectiva de gènere i de diversitat funcional en la planificació, l'aplicació, el seguiment i l'avaluació d'aquestes polítiques.

Capítol III. Planificació i coordinació

Article 21. Planificació

1. El departament competent en matèria d'infància i adolescència ha d'elaborar, amb la col·laboració de la resta de Departaments implicats, un Pla d'atenció integral a la infància i l'adolescència que ha d'aprovar el Govern per establir una coordinació adequada les actuacions dels diferents nivells d'intervenció en l'àmbit de l'atenció i la protecció dels drets de la infància i l'adolescència, molt particularment en la prevenció de les situacions de risc que puguin afectar les persones infants i adolescents.
2. El Pla d'atenció integral a la infància i l'adolescència té una durada quadriennal, té la naturalesa de pla sectorial als efectes del que estableix l'article 38 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, i impulsa les actuacions preventives d'atenció i protecció de la infància i l'adolescència transversalment en tots els seus àmbits.

Article 22. Coordinació

1. L'Administració de la Generalitat de Catalunya a través del departament competent ha de promoure programes generals d'actuació per a cada un dels diferents tipus de serveis especialitzats en infància i adolescència, per tal de garantir l'homogeneïtat de criteris entre ells a tot el territori.
2. La Generalitat de Catalunya mitjançant el departament competent en matèria de protecció a la infància i l'adolescència ha de coordinar, establint mitjançant reglament les directrius i procediments generals d'actuació, els serveis especialitzats d'atenció a la infància i l'adolescència (SEAIA) que gestionen els ens locals per delegació.
3. El departament competent en matèria d'infància i adolescència ha de promoure l'establiment de protocols d'actuació entre les diferents administracions, departaments o serveis que assegurin la seva actuació coordinada i integral, especialment en l'àmbit de la salut i l'educació.
4. L'Administració de la Generalitat de Catalunya mitjançant els departaments competents ha de desenvolupar un Pla d'atenció integral per a la cura de les persones amb problemes de salut mental, que estableixi el model d'atenció integral en salut mental en la població infantil i adolescent vulnerable.

Article 23. Recursos i serveis

1. L'Administració de la Generalitat de Catalunya a través del departament competent en matèria d'infància i adolescència, ha d'elaborar un mapa de recursos i serveis per a la prevenció de les situacions de risc social i la desprotecció i per a la protecció de les persones infants i adolescents, que formarà part del mapa de serveis socials de Catalunya.
2. El mapa de recursos i serveis ha d'oferir el conjunt d'informació en un format estandaritzat i regular en el temps que permeti conèixer la dimensió, la

- territorialització i la evolució de l'oferta i la cobertura a Catalunya de les prestacions establertes a la cartera de serveis socials
3. Els ens locals, amb el suport de la Generalitat de Catalunya, han de promoure l'establiment de centres oberts o altres recursos o serveis preventius per a la infància i l'adolescència.
  4. Els municipis i la resta d'ens locals amb col·laboració de la Generalitat han de promoure, mitjançant els plans d'actuació local previstos a la Llei de serveis socials, els serveis residencials i d'acollida en consideració a la situació i les necessitats de la infància i l'adolescència del seu territori. En les revisions o modificacions del planejament urbanístic municipal s'ha de tenir en compte les previsions contingudes en aquests plans
  5. Les entitats públiques, les d'iniciativa privada i especialment les entitats d'iniciativa social de l'àmbit del tercer sector social, d'acord amb la legislació de serveis socials, poden promoure l'establiment i gestió d'aquests recursos, serveis i equipaments, mitjançant acords i convenis amb les administracions públiques corresponents de conformitat amb el mapa de recursos i serveis i la planificació local establerta.
  6. Els ens locals han de facilitar l'emplaçament d'aquests recursos preventius i serveis residencials i d'acollida bé sigui, amb l'oferiment de sòl amb les infraestructures d'urbanització necessàries, o d'habitatges dotacionals d'ús públic o facilitant les llicències corresponents per a la seva adequada implantació, d'acord amb el planejament urbanístic vigent.

Article 24. Actuació de les administracions públiques

1. Totes les actuacions dutes a terme per les administracions públiques en relació amb les persones infants i adolescents han de respectar els principis bàsics que s'estableixen en aquesta llei i fomentar la tolerància, la solidaritat, el respecte, la igualtat, la responsabilitat i, en general, tots els valors democràtics.
2. Les administracions implicades han de col·laborar i actuar coordinadament. Especialment en matèria de protecció de les persones infants i adolescents, tots els serveis públics estan obligats a facilitar la informació requerida pel departament competent en matèria de protecció de la infància i l'adolescència a fi de valorar quina és la situació de la persona infant o adolescent, així com efectuar les actuacions de col·laboració necessària per a la seva protecció. Les dades que es podran cedir entre administracions sense consentiment de la persona afectada són les econòmiques, laborals, socials, educatives, de salut i penals dels menors i dels seus progenitors, tutors o guardadors.
3. Els expedients administratius i els procediments judicials que donin lloc a decisions que afectin la persona infant o l'adolescent s'hauran de tramitar amb caràcter d'urgència, atorgant-los preferència en l'ordre de tramitació, en els termes previstos en la legislació processal.
4. Les administracions públiques han de vetllar perquè tots els i les professionals que atenen persones infants i adolescents tinguin una formació i qualificació específiques i adients a les necessitats dels atesos.

Article 25. Sistema d'Informació de la Infància i l'Adolescència

1. Amb l'objecte de garantir l'ordenació adequada del sistema de protecció i la coordinació administrativa, es crea el Sistema d'Informació de la Infància i l'Adolescència en el qual s'integraran totes les dades relatives a les actuacions i mesures d'intervenció respecte a les persones infants o adolescents, que serviran d'eina per a la tramitació, comunicació i informació dels ens públics i administracions amb competència en la matèria.
2. El Sistema d'Informació de la Infància i l'Adolescència, que formarà part del sistema d'informació únic de serveis socials, tindrà caràcter administratiu i es gestionarà pel departament de la Generalitat de Catalunya competent en matèria de protecció de la infància i l'adolescència.
3. En l'accés i la utilització del Sistema s'ha de garantir, en tot cas, la privacitat de les dades personals constitucionalment i legalment protegides, així com la seguretat de les comunicacions en l'intercanvi d'informació entre els agents del Sistema sobre dades de caràcter personal que siguin necessàries per tramitar els procediments.
4. El departament de la Generalitat de Catalunya competent en matèria de protecció de la infància i l'adolescència ha d'establir pautes generals obligatòries per a la recollida d'informació quantitativa i qualitativa que permeti la confecció d'estadístiques i informes, tot garantint l'anonimat dels informes i respectant allò que disposa la legislació sobre protecció de dades.

Article 26. Taules Territorials d'Infància

1. Les taules Territorials d'infància són els òrgans col·legiats, que es constitueixen per tal de coordinar, impulsar i promoure les polítiques d'infància arreu del territori, a través de les diverses administracions i institucions implicades. Les funcions principals d'aquests òrgans són les següents:
  - a) La coordinació de les diverses administracions i institucions implicades de la detecció i la intervenció davant de maltractaments infantils.
  - b) El desplegament dels eixos del Pla integral al qual es refereix l'article 21, i la promoció i coordinació, en l'àmbit territorial corresponent, de la planificació local o comarcal dels recursos preventius en la infància i l'adolescència en col·laboració amb els ens locals.
  - c) La coordinació de tots els agents implicats per potenciar el treball en xarxa, en especial dins els àmbits d'educació, salut, seguretat, treball, joventut i dones que afecten la infància i l'adolescència del territori.
2. Reglamentàriament es desenvoluparan l'abast territorial, la composició i el funcionament de les territorials, així com la de la taula nacional de la infància de Catalunya que dependrà del departament competent en matèria d'infància i adolescència.

Article 27. Consells de participació territorial i nacional de les persones infants i adolescents

1. Les administracions locals han de crear consells de participació territorial per tal de donar l'oportunitat a les persones infants i adolescents d'afavorir la convivència i la integració cultural en l'àmbit veïnal i local.
2. Es crea el Consell de participació nacional de les persones infants i adolescents que dependrà del departament competent en matèria d'infància i adolescència.
3. Reglamentàriament es regularan la composició i les funcions d'aquests òrgans de participació.

TÍTOL II. DRETS I OPORTUNITATS DE LES PERSONES INFANTS I ADOLESCENTS

Capítol I. Drets i llibertats civils i polítics

Article 28. Drets civils i polítics

1. Les persones infants i adolescents tenen dret a exercir els drets civils i polítics sense més limitacions que les fixades per les lleis.
2. Els poders públics han d'establir els mitjans necessaris per tal de donar l'oportunitat a les persones infants i adolescents d'exercir plenament aquests drets.

Article 29. El/La defensor/a dels drets de la infància i l'adolescència

La institució del Síndic de Greuges, si escau, a través de la figura de l'adjunt per a la Defensa dels Drets dels Infants, d'acord amb la llei que regula aquesta institució, té per missió promoure els interessos i els drets de les persones infants i adolescents i vetllar pel ple compliment de les condicions del seu desenvolupament integral.

Article 30. Dret a la identitat, al nom, a la nacionalitat i a conèixer els seus orígens

1. Les persones infants i adolescents tenen dret a la seva identitat personal i sexual, a tenir un nom i una nacionalitat, des del moment de néixer.
2. Les persones infants i adolescents tenen dret a conèixer el seu origen genètic, els seus pares i mares biològics i els seus parents biològics.
3. Les persones infants i adolescents tenen dret a sol·licitar la documentació que els permeti acreditar la seva identitat a les administracions públiques competents.

Article 31. Llibertat d'expressió

Les persones infants i adolescents tenen dret a la llibertat d'expressió en els termes constitucionalment establerts. Aquesta llibertat d'expressió té també el seu límit en la protecció de la intimitat i la imatge de la mateixa persona infant o adolescent.

En especial, el dret a la llibertat d'expressió de les persones infants i adolescents

s'estén:

- a) a la publicació i difusió de les seves opinions,
- b) a l'edició i producció de mitjans de difusió,
- c) a l'accés a les ajudes que les administracions públiques estableixin amb aquesta finalitat.

Article 32. Accés a la informació

1. Les persones infants i adolescents tenen dret a cercar, rebre i utilitzar la informació adequada a la seva edat i a les seves condicions de maduresa.
2. Els pares i les mares, els titulars de la tutela, els que en tinguin la guarda i els poders públics han de vetllar perquè la informació que rebin sigui veraç, plural i respectuosa amb els principis constitucionals.
3. Els pares i les mares, els titulars de la tutela i, en últim terme, els poders públics, han de protegir les persones infants i adolescents de la informació i material informatiu perjudicial i, especialment, de les que poden accedir mitjançant les tecnologies de la informació i la comunicació. Amb aquesta finalitat han de demanar, quan calgui, la cooperació internacional.

Article 33. Llibertat de pensament, consciència i religió

1. Les persones infants i adolescents tenen dret a la llibertat de pensament, consciència i religió en els termes constitucionalment establerts.
2. Els pares i les mares, les persones titulars de la tutela o que en tinguin la guarda i els educadors, tenen el dret i el deure de cooperar perquè les persones infants i adolescents exerceixin aquesta llibertat de manera que contribueixin al seu desenvolupament integral.

Article 34. Dret de participació

1. Les persones infants i adolescents tenen el dret de participar plenament en els seus nuclis de convivència més immediats i en la vida social, cultural, artística i recreativa del seu entorn. Els poders públics han d'oferir les oportunitats necessàries a les persones infants i adolescents per tal d'incorporar-se progressivament a la ciutadania activa, d'acord amb el seu grau de desenvolupament personal.
2. Les administracions públiques han d'establir procediments destinats a recollir les seves opinions en relació amb les polítiques, les normes, els projectes, els programes o les decisions que les afectin.

Article 35. Llibertat d'associació i reunió

1. Les persones infants i adolescents tenen dret a constituir associacions infantils i juvenils i a ésser-ne membres; i també tenen dret a ser-ho d'organitzacions juvenils de partits polítics i sindicals, d'acord amb la legislació vigent i els estatuts, i a participar-hi activament d'acord amb les seves condicions de maduresa.
2. Cap persona infant o adolescent pot ésser obligada a ingressar en una associació o a romandre-hi contra la seva voluntat.

3. Les associacions infantils i juvenils han de fomentar el civisme, la convivència, la tolerància i la igualtat. Perquè aquestes associacions puguin obligar-se civilment hauran d'haver designat, d'acord amb llurs estatuts, un representant legal amb plena capacitat d'obrar.
4. Les persones infants i adolescents tenen dret, així mateix, a prendre part en reunions públiques i manifestacions pacífiques.

Article 36. Dret a l'honor, la dignitat, la intimitat i la pròpia imatge

1. Tota persona infant o adolescent té dret a la protecció de l'honor, la dignitat, la intimitat, la pròpia imatge.
2. S'ha de preservar les persones infants i adolescents de la difusió de llurs dades personals, de la difusió d'imatges atemptatòries a llur dignitat i de l'explotació econòmica de llur imatge.
3. Els poders públics han de vetllar pel dret a la intimitat i a l'honor de les persones infants i adolescents, especialment de les que hagin estat objecte d'agressions sexuals, maltractaments o qualsevol altra experiència traumàtica.

Capítol II. Drets en l'àmbit familiar

Article 37. Responsabilitat en la criança i la formació

1. La responsabilitat primordial de la criança i la formació de les persones infants i adolescents correspon als pares i les mares o a les persones que en tenen atribuïda la tutela o la guarda, d'acord amb el que disposa la legislació vigent.
2. Els pares i les mares i les persones que en tenen atribuïda la tutela o la guarda han d'assegurar, dins llurs possibilitats, les condicions de vida necessàries per al desenvolupament integral de les persones infants i adolescents.
3. Les administracions públiques han de vetllar per la protecció de les persones infants i adolescents en el cas de mal ús de la potestat parental, tutelar o de la guarda, i també perquè els pares, els titulars de la tutela o els que en tenen la guarda disposin de les oportunitats, dels mitjans d'informació i formació adequats per a ajudar-los a complir llurs responsabilitats envers les persones infants i adolescents. Igualment, han de posar especial atenció en les necessitats de les persones infants i adolescents de famílies monoparentals i en l'àmbit de famílies pertanyents als grups menys afavorits o que visquin en situació de pobresa.
4. Les administracions públiques han de fer extensibles als titulars de la tutela o de la guarda els sistemes de prestacions socials adreçats als progenitors, per tal d'afavorir el compliment de llurs responsabilitats, i també han d'assessorar-los en situacions de crisi familiar, dins del marc establert per la legislació catalana de serveis socials.
5. Davant d'aquells infants que es trobin en situació de desemparament, les administracions públiques actuen amb caràcter subsidiari en relació amb els progenitors, titulars de la tutela o de la guarda que tenen l'exercici dels deures de criança i de la seva formació.

Article 38. Drets de relació i convivència

1. Les persones infants i adolescents tenen dret a viure amb llurs progenitors llevat els casos en què la separació sigui necessària. També tenen dret a conviure i a relacionar-se amb altres parents pròxims, especialment amb els avis.
2. En el cas que no convisquin amb un dels progenitors, o amb cap d'ells, tenen dret a mantenir-hi un contacte directe.
3. Si les persones infants o adolescents resideixen habitualment en un estat estranger, l'autoritat judicial o administrativa, segons escaigui, ha de prendre les mesures adequades per garantir, els drets de visita.
4. L'autoritat judicial o administrativa que hagi d'adoptar una mesura que, com l'empresonament o la detenció, comporti la separació de la persona infant o l'adolescent dels seus progenitors, l'ha d'informar del lloc i la situació en què es troben aquests últims, tenint sempre en compte l'interès de la persona infant o adolescent.
5. Les administracions públiques han de garantir l'exercici adequat d'aquests drets i de la conciliació de la vida familiar, personal i laboral pel que fa al seu exercici, especialment quan existeixi una situació de conflicte familiar mitjançant els serveis de punt de trobada o altres que compleixin la mateixa finalitat, garantint en tot cas el benestar i la seguretat dels infants i adolescents. Reglamentàriament s'establiran el règim, l'organització i el funcionament d'aquests serveis.

Article 39. Mediació

A fi de garantir el dret de les persones infants i adolescents a relacionar-se amb les seves famílies, els poders públics han de fixar procediments específics de mediació familiar. El sistema de mediació també ha d'incloure els conflictes que afectin les persones infants i adolescents en l'àmbit familiar.

Article 40. Traslats i retencions il·lícits

1. Els poders públics han d'adoptar les mesures necessàries per lluitar contra els trasllats i les retencions il·lícits de persones infants o adolescents a l'estranger, tant si és portat a terme per un dels seus progenitors com per una tercera persona.
2. Amb aquesta finalitat han de promoure davant de l'administració competent l'establiment d'acords bilaterals o multilaterals, o l'adhesió a acords ja existents.

Capítol III. Benestar material i personal

Article 41. Dret a un nivell bàsic de benestar

1. Els poders públics han de prendre les mesures pertinents per assegurar que els progenitors o altres persones que en tinguin la tutela o la guarda, tinguin l'oportunitat d'oferir el nivell bàsic de benestar material a les persones infants i adolescents pel seu adequat desenvolupament integral. El desenvolupament d'aquestes mesures ha d'establir els criteris per determinar el nivell bàsic de

benestar material de les persones infants i adolescents i ha de incloure un règim d'ajuts i prestacions públiques.

2. En particular, els poders públics han de garantir, de conformitat amb la llei, que sigui satisfeta la pensió d'aliments, sigui quina sigui la residència del responsable d'abonar-la, fins i tot en els supòsits de separació o divorci dels progenitors.

Article 42. Persones infants i adolescents que troben limitacions o barreres per al desenvolupament o la participació

1. Les persones infants i adolescents amb discapacitats tenen dret al suport necessari per potenciar el màxim desenvolupament acadèmic, personal i social. Així mateix, han de tenir l'oportunitat de gaudir d'una vida plena i respectable, amb unes condicions que els permetin d'assolir una vida social, escolar inclusiva i laboral de qualitat i en igualtat d'oportunitats i que els facilitin la participació activa en la comunitat.
2. Els poders públics han de prestar especial atenció a la prevenció i l'eliminació d'actituds discriminatòries envers aquestes persones.
3. Les persones infants i adolescents tenen dret a gaudir d'assistència sanitària i de mesures terapèutiques ocupacionals adequades a llurs necessitats.

Article 43. Suport a la integració social de les persones infants i adolescents immigrants

1. Les administracions públiques han de fomentar, mitjançant els serveis i els programes d'acollida, la integració social de les persones infants o adolescents.
2. La Generalitat, mitjançant el departament competent en matèria de protecció de la infància i l'adolescència, ha de prestar el servei de primera acollida en relació amb les persones infants i adolescents immigrants sense referents familiars, d'acord amb el que preveu la legislació vigent.
3. Les persones infants i adolescents estrangeres que es trobin a Catalunya tindran els mateixos drets que es reconeixen en aquesta llei i, especialment, tenen dret a ser escoltats i a rebre informació de forma entenedora sobre qualsevol actuació que es dugui a terme per l'Administració en relació a la seva persona.

Capítol IV. Salut

Article 44. Dret a la prevenció i promoció de la salut

1. Les persones infants i adolescents tenen dret a la promoció, la prevenció, la protecció i a l'atenció sanitària.
2. Tota persona infant o adolescent té dret a:
  - a) Beneficiar-se de les accions de promoció de la salut, rebre informació i educació per a la salut en tots els àmbits de la seva vida i beneficiar-se de les accions de salut comunitària, a fi de desenvolupar al màxim les seves potencialitats físiques i psíquiques i la seva capacitat per gestionar la seva pròpia salut.
  - b) Rebre actuacions preventives amb l'objectiu de prevenir les malalties i les

- seves complicacions així com la disminució de l'exposició a factors de risc per a la salut. Vacunacions, cribatges neonatals, protocols de seguiment de la infància, únicament amb els límits que l'ètica, la tecnologia i els recursos assistencials imposen al sistema sanitari.
- c) Rebre els efectes beneficiosos de la protecció de la salut que s'expressa en el dret a desenvolupar-se dins d'entorns saludables a nivell públic (medi ambient, entorn urbà) com a privat (domèstic, vehicle).
  - d) Rebre atenció sanitària adequada al seu nivell evolutiu atenent tant als aspectes orgànics com als aspectes emocionals i d'acord amb el que disposa la legislació vigent beneficiar-se de les prestacions del sistema sanitari públic.
  - e) Rebre informació sobre les seves necessitats sanitàries especials, en particular, quant a la fisiologia de la reproducció, la salut sexual i reproductiva, el risc per la salut que suposa l'embaràs a edats molt joves, la prevenció de les infeccions de transmissió sexual i de la infecció pel VIH, així com la promoció d'una sexualitat responsable, garantint-ne la confidencialitat de la informació rebuda i la decisió presa per la persona infant o adolescent major de 16 anys.
3. Les administracions públiques han de prendre totes les mesures necessàries per abolir aquelles pràctiques tradicionals que siguin perjudicials per a la salut de la infància i l'adolescència.

Article 45. L'atenció en situacions de risc per la salut mental

1. Les xarxes de centres, serveis i establiments de la salut mental infantil i juvenil públics han d'ésser accessibles i suficients per atendre tant la detecció precoç com els tractaments en situacions de risc per la salut mental de les persones infants i adolescents.
2. El departament competent en matèria de salut ha de desenvolupar programes adreçats a la prevenció, detecció, diagnòstic precoç, tractament i atenció integral de les necessitats en salut mental infantil i juvenil des de la xarxa sanitària pública de Catalunya.
3. El departament competent en matèria de salut, de conformitat amb la seva planificació, ha de dotar unitats especialitzades per a l'atenció de les persones infants i adolescents amb problemes psicològics i planificar la creació de centres residencials de salut mental en les diverses regions sanitàries.
4. La xarxa de salut mental infantil i juvenil s'ha de coordinar amb els altres serveis d'atenció a les persones infants i adolescents existents.
5. L'administració pública competent ha de donar atenció i el tractament adequat a aquelles persones infants i adolescents amb problemes psicològics vinculats al consum de drogues.

Article 46. Hospitalització

1. A fi d'evitar, quan sigui possible, els ingressos hospitalaris de les persones infants i adolescents, cal potenciar-ne el tractament a l'atenció primària de salut o domiciliari. Si l'ingrés hospitalari és necessari, aquest ha d'ésser tan breu com

- sigui possible i cal procurar que tingui lloc a unitats preparades per a persones infants i adolescents, i evitar l'hospitalització entre els adults.
2. Els infants i adolescents hospitalitzats tenen dret a estar acompanyats de llurs pares i mares, i, si s'escau, dels titulars de la tutela o de la guarda, llevat que això pugui perjudicar o obstaculitzar l'aplicació dels tractaments mèdics.
  3. Les persones infants i adolescents, mentre duri llur estada a l'hospital, tenen dret a prosseguir llur educació en els termes establerts a l'article 49.
  4. En tots els casos, les administracions públiques i els responsables hospitalaris han de promoure la realització estable i continuada d'activitats de joc, culturals i d'acompanyament, adequades per l'edat de les persones infants i adolescents malaltes, ja sigui organitzant serveis directament o a través de convenis amb entitats socials.
  5. En tot allò no previst en aquest article s'estarà als drets a la Carta Europea dels Infants Hospitalitzats del Parlament Europeu de 13 de maig de 1986.

Article 47. Dret a decidir sobre la maternitat.

La noia té dret a decidir sobre la seva maternitat en relació al seu grau de maduresa.

Capítol V. Educació

Article 48. Dret a l'educació

1. Els infants i els adolescents tenen el dret i l'obligació de rebre els ensenyaments obligatoris, i el dret de rebre els ensenyaments no obligatoris.
2. Les administracions públiques han de crear serveis educatius adreçats a les persones infants de 0 a 3 anys i a les seves famílies i a donar-hi suport.

Article 49. Atenció educativa de persones infants o adolescents malaltes

1. Les administracions públiques de Catalunya i els responsables hospitalaris hauran de garantir que tota persona infant o adolescent, en cas de malaltia o hospitalització que duri més de 30 dies, tingui cobertes les seves necessitats escolars, el joc, el fet de realitzar activitats culturals i d'acompanyament, sempre que el seu estat de salut li ho permeti.
2. La persona infant o adolescent malalta o convalescent que roman en el seu domicili, o està internada en un centre que no disposa d'unitat específica pediàtrica, té dret a rebre l'educació corresponent al seu nivell escolar sens perjudici que també es faciliti suport per mitjans telemàtics.

Article 50. Persones infants i adolescents que troben limitacions o barreres per al desenvolupament o la participació en diferents activitats

1. Les persones infants i adolescents amb necessitats educatives especials han de

rebre una formació educativa i professional que els permeti la integració social, el desenvolupament, la realització personal i l'accés a un lloc de treball en el context més normalitzat possible, i d'acord amb les seves aspiracions i actituds.

2. Les persones infants i adolescents amb discapacitat tenen dret a gaudir d'un sistema d'educació inclusiu, amb accés a educació obligatòria en les mateixes condicions que els altres membres de la comunitat, sense exclusió per raó de discapacitat, i els ajustaments i suports necessaris per potenciar el màxim desenvolupament acadèmic, personal i social.
3. Els centres educatius han d'assumir la responsabilitat d'acollir i educar de manera inclusiva tot l'alumnat com a una tasca bàsica i fonamental dels seus projectes educatius i han de posar en marxa estratègies pedagògiques per atendre les diferències individuals en els contextos ordinaris.

Article 51. Desescolarització, absentisme i abandó escolar

1. Les administracions públiques han de posar especial cura en detectar els casos de desescolarització, absentisme i abandó escolar i adoptar de forma coordinada les mesures necessàries per a fer-hi front, mitjançant els protocols corresponents.
2. S'entén per desescolarització la no gestió, per part dels progenitors, titulars de la tutela o els guardadors d'una persona infant o adolescent en període d'escolarització obligatòria, de la plaça escolar corresponent sense causa que ho justifiqui.
3. S'entén per absentisme l'absència de classe, per 3 dies o més al mes, sense presentar justificant o justificació acceptable. Reglamentàriament es determinarà quins casos constitueixen absentisme lleu, moderat o greu, i quines són les mesures que cal adoptar en cada cas.
4. S'entén per abandó escolar el cessament indefinit de l'assistència a la plaça escolar corresponent de la persona infant o adolescent en període d'escolarització obligatòria.

Capítol VI. La persona infant i l'adolescent en l'àmbit social

Article 52. La persona infant i l'adolescent com a ciutadà

1. Tota persona infant o adolescent té dret a ser considerada una ciutadana, sense altres limitacions que les explícitament establertes en la legislació vigent per a les persones menors d'edat, i a ser protagonistes de la defensa dels seus drets.
2. Les administracions públiques han de facilitar que les persones infants i adolescents siguin escoltades com a col·lectiu en totes les decisions ciutadanes que les afectin.

Article 53. Sensibilització ciutadana

1. Les administracions públiques han de prendre les iniciatives pertinents per informar i sensibilitzar la ciutadania sobre les necessitats, les problemàtiques i els riscos que afecten la població infantil i adolescent a Catalunya, o a subconjunts d'aquesta, bo i recavant la col·laboració ciutadana per a la seva detecció i superació.

2. Particularment, s'han de fomentar la creació de canals perquè la ciutadania posi en coneixement de les autoritats competents els casos de conculcació de drets que afectin les persones infants o adolescents concrets, la denúncia de maltractaments o els casos que ho facin sospitar.

Capítol VII. Medi ambient i espai urbà

Article 54. Medi ambient

Les administracions públiques, per tal de garantir el dret de la infància i l'adolescència a conèixer el medi natural de Catalunya i a gaudir-ne, han de promoure:

- a) El respecte i el coneixement de la natura entre persones infants i adolescents, informant-les sobre la importància d'un medi ambient saludable i capacitant-les per fer-ne un ús positiu.
- b) Visites i itineraris programats per conèixer els diversos entorns ambientals.
- c) Programes formatius, divulgatius i de conscienciació per a l'ús responsable i sostenible dels recursos naturals i l'adquisició d'uns hàbits positius per a la conservació del medi ambient.
- d) El desenvolupament sostenible de Catalunya que els garanteixi poder exercir aquests drets.

Article 55. Drets i deures en l'espai urbà

1. Les persones infants i adolescents tenen dret a moure's, a gaudir i a desenvolupar-se socialment en el seu propi entorn urbà i tenen el deure de respectar i tenir cura dels elements urbans al servei de la comunitat i de les instal·lacions que formen part del patrimoni públic i privat.
2. A les ciutats i a les poblacions els poders públics han de fer possible el desenvolupament i l'autonomia de les persones infants i adolescents en un entorn segur.
3. El planejament urbanístic municipal ha de preveure i configurar els espais públics, tenint en compte la perspectiva i les necessitats de la infància i l'adolescència.
4. Les persones infants i adolescents tenen dret a conèixer la seva ciutat o la seva població i el seu barri per tal de gaudir de l'entorn urbà.
5. Les administracions públiques han de fomentar:
  - a) La presa en consideració de les necessitats específiques de les persones infants i adolescents en la concepció dels espais urbans, a través dels consells de participació territorial de les persones infants i adolescents.
  - b) La disposició d'àmbits diferenciats, segurs i adequats en els espais públics per a la infància i l'adolescència.
  - c) L'accés segur de les persones infants i adolescents als centres escolars o a altres centres que freqüenten.
  - d) L'eliminació de tot tipus de barreres, físiques o culturals, que limitin les possibilitats de participació de qualsevol grup.

Article 56. Zones i equipaments recreatius públics

1. El planejament urbanístic ha de preveure espais i zones recreatives públiques idònies per a gaudir del joc i l'entreteniment dels infants i adolescents.
2. L'Administració local ha de garantir que els espais i zones recreatives destinades a infants o adolescents en el municipi gaudeixin d'un entorn segur, allunyades de construccions o elements nocius o perillosos per a la seva salut i integritat física.
3. La disposició d'aquests espais ha de tenir en compte la diversitat de necessitats d'entreteniment i de joc en atenció als grups d'edat de les persones infants i adolescents. En el disseny i la configuració d'aquests espais, l'Ajuntament ha d'escoltar l'opinió i fer possible la participació activa dels infants i adolescents a través dels consells d'infància.
4. En els espais i zones recreatives públiques s'ha de garantir que les persones infants i adolescents que tenen una discapacitat física, psíquica o sensorial hi puguin accedir i en puguin gaudir, d'acord amb la legislació vigent en matèria d'accessibilitat i de supressió de barreres arquitectòniques.
5. En el cas de zones recreatives públiques en què hi hagi piscines o s'hi duguin a terme activitats específiques que impliquen el control d'accés i vigilància, s'han de regular les mesures de seguretat, els serveis de vigilància i les característiques de les activitats que s'hi poden realitzar i a les que tenen accés les persones infants i adolescents, mitjançant disposició reglamentària dictada pel Govern de la Generalitat o les Ordenances municipals corresponents.
6. Els parcs temàtics, d'atraccions, i altres zones o establiments recreatius similars, estan subjectes a allò que disposa la legislació sobre policia de l'espectacle, les activitats recreatives i els establiments públics. Aquests establiments han de disposar de plans d'evacuació d'instal·lacions en el cas d'emergència i han de tenir personal preparat i format a fi de prevenir accidents i evitar qualsevol risc a les persones infants i adolescents.

Capítol VIII. Educació en el lleure i pràctica de l'esport

Article 57. Educació en el lleure

1. Les persones infants i adolescents tenen dret a rebre una formació integral en el seu temps de lleure que faciliti la seva educació en els valors cívics i en el respecte a la comunitat i al medi, mitjançant els esplais, agrupaments i centres que formen la xarxa associativa d'entitats d'educació en el lleure que existeix a Catalunya.
2. Les entitats d'educació en el lleure tenen per funció la intervenció educativa en l'àmbit del temps lliure, fora de l'ensenyament reglat i de l'àmbit familiar i ajuden al desenvolupament de les persones infants i adolescents com a futurs adults responsables i compromesos amb la comunitat.
3. Les administracions han d'afavorir i fomentar l'educació en el lleure i donar suport a la xarxa associativa d'entitats.

Article 58. El joc i la pràctica de l'esport

1. Les persones infants i adolescents tenen dret al descans, al joc i a les activitats recreatives pròpies de la seva edat com a part de l'activitat quotidiana i també a participar lliurement en la vida cultural i artística de llur entorn social.
2. El joc s'ha d'entendre com un element essencial del creixement i la maduració de les persones infants i adolescents. Els jocs i les joguines s'han d'adaptar a les necessitats de les persones infants i adolescents i han d'ajudar al desenvolupament psicomotor de cada etapa evolutiva.
3. Les persones infants i adolescents tenen dret a practicar l'esport i a participar en activitats físiques i recreatives en un entorn segur. La seva participació en esports de competició ha de ser voluntària i els mètodes i els plans d'entrenament han de respectar la condició física i les necessitats educatives de les persones infants i adolescents.
4. Les administracions han de fomentar l'activitat física i esportiva com a hàbit de salut.

Capítol IX. Publicitat i mitjans de comunicació social i espectacles

Article 59. Publicitat adreçada a la infància i l'adolescència

1. Amb la finalitat de protegir adequadament els drets de les persones infants i adolescents, pel que fa a la publicitat divulgada en el territori de Catalunya que se'ls adreça, se n'han de fixar els límits reglamentàriament, atenent especialment els principis següents:
  - a) D'acord amb el nivell de coneixement de l'audiència infantil i adolescent i conscients del seu estat formatiu, els anuncis no han d'incitar a la violència o a la comissió d'actes delictuosos, ni a qualsevol mena de discriminació, ni projectar imatges estereotipades de nenes o nens i d'adolescents, ni imatges degradants i violentes de les nenes i noies.
  - b) Les prestacions i l'ús d'un producte s'han de mostrar de manera que sigui comprensible, coincident amb la realitat i amb un llenguatge senzill i adaptat al nivell de desenvolupament dels col·lectius infantils i adolescents als quals s'adreça.
  - c) Si el preu de l'objecte anunciat supera la quantia que reglamentàriament es determina, ha de constar de forma clara i manifesta en l'anunci de l'objecte.
  - d) Hom ha d'evitar els missatges que continguin discriminacions o diferències per raó del consum del producte anunciat, en particular la publicitat de joguines adreçada a la infància i l'adolescència s'ha d'orientar pel foment de les joguines no sexistes.
2. Els principis a què es refereix l'apartat 1 han d'ésser exigibles a la publicitat emesa pels mitjans de comunicació social que emeten o tenen difusió en el territori de Catalunya.

3. De conformitat amb el que disposa la Llei de l'Estat 25/1994, de 19 de juliol, que incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 89/552/CEE (LECeur 1989/1386), sobre la coordinació de disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres relatives a l'exercici d'activitats de radiodifusió televisiva, la publicitat emesa pels canals de televisió propis de Catalunya o pels serveis de televisió –el títol habilitant dels quals ha d'ésser atorgat per la Generalitat– no ha de contenir imatges o missatges que puguin perjudicar moralment o físicament les persones infants i adolescents i, així mateix, ha de respectar els principis següents:
  - a) No ha d'incitar directament les persones infants i adolescents a la compra d'un producte o d'un servei explotant llur inexperiència o llur credulitat, ni a persuadir llurs progenitors o titulars de la tutela o els progenitors o els titulars de la tutela de tercers perquè comprin els productes o els serveis de què es tracti.
  - b) No ha d'explotar en cap cas la confiança especial de les persones infants i adolescents envers llurs progenitors, professors o altres persones.
  - c) No pot, sense un motiu justificat, presentar les persones infants i adolescents en situacions perilloses.
4. Es prohibeixen totes les formes de publicitat de locals de joc i de serveis, o d'espectacles violents o que incitin a la violència, i les de caràcter eròtic o pornogràfic en publicacions principalment adreçades a les persones infants i adolescents que es distribueixen a Catalunya, i també en la publicitat emesa per televisió o per ràdio durant les franges horàries de protecció especial de persones infants i adolescents.
5. Les persones infants i adolescents han de ser protegides respecte a la publicitat de begudes alcohòliques i de productes de tabac en els termes que disposa la legislació vigent.

Article 60. Publicitat protagonitzada per persones infants i adolescents o adreçades a elles

1. La participació de persones infants i adolescents en anuncis publicitaris que promouen la venda de begudes alcohòliques o de productes de tabac resta prohibida en els termes establerts per la legislació vigent.
2. La publicitat de begudes alcohòliques emesa pels canals de televisió propis de Catalunya o pels serveis de televisió –el títol habilitant dels quals ha d'ésser atorgat per la Generalitat– no pot adreçar-se específicament a les persones infants i adolescents ni en particular presentar les persones infants i adolescents consumint aquestes begudes, sens perjudici del que estableix l'apartat 1 i de conformitat amb el que disposa la legislació vigent.
3. Les persones infants i adolescents no poden ésser utilitzades en anuncis publicitaris divulgats en el territori de Catalunya que promoguin activitats prohibides a elles.

Article 61. Imatges, missatges i objectes

L'exhibició o l'emissió pública d'imatges, missatges o objectes no poden ésser perjudicials per a les persones infants i adolescents ni incitar a actituds o conductes que vulnerin els drets i els principis reconeguts per la Constitució i per la resta de l'ordenament jurídic vigent.

Article 62. Publicacions

Les publicacions que inciten a la violència, a activitats delictives o a qualsevol mena de discriminació o que tenen un contingut pornogràfic, o qualsevol altre que sigui perjudicial per al desenvolupament de la personalitat de les persones infants i adolescents, no poden ésser ofertes ni exposades de manera que restin lliurement a llur abast.

Article 63. Material audiovisual

No és permès de vendre ni llogar a persones infants o adolescents vídeos, videojocs o qualsevol altre material audiovisual que continguin missatges contraris als drets i les llibertats fonamentals reconeguts per l'ordenament jurídic vigent, que incitin a la violència i a activitats delictives, al consum de substàncies que puguin generar dependència, a qualsevol mena de discriminació o que tinguin contingut pornogràfic. No és permès tampoc de projectar-los en locals o espectacles en què sigui admesa l'assistència d'aquestes persones ni de difondre'ls entre elles per qualsevol mitjà o ésser oferts ni exposats de manera que restin lliurement a llur abast.

Article 64. Mitjans de comunicació social

1. Les programacions de la ràdio i la televisió, en les franges horàries més susceptibles d'audiència de persones infants i adolescents, han d'afavorir els objectius educatius que permeten aquests mitjans comunicació i han de potenciar els valors humans i els principis de l'Estat democràtic i social, d'acord amb allò que disposi la legislació vigent.
2. La Generalitat ha de procurar que la premsa escrita, la ràdio, la televisió i la resta de mitjans de comunicació social dediquin a la infància i l'adolescència una atenció educativa especial i garantir l'exclusió de continguts sexistes, violents o que fomentin la intolerància i degradin la seva imatge.
3. Tots mitjans de comunicació social que emeten o tenen difusió en el territori de Catalunya han de tractar amb cura especial tota informació que afecti persones infants o adolescents, evitant difondre'n el nom, la imatge o les dades que en permetin la identificació, quan apareixen com a víctimes, testimonis o inculpats en causes criminals, llevat del cas que ho siguin com a víctimes d'un homicidi o un assassinat; o quan es divulgui qualsevol fet relatiu a llur vida privada que n'afecti a la reputació i al bon nom.

Capítol X. Consum de productes i serveis

Article 65. Protecció de les persones infants i adolescents com a consumidors

Les administracions públiques, en l'àmbit de llurs competències respectives, han de vetllar perquè els drets i els interessos de les persones infants i adolescents, com a col·lectius de consumidors amb necessitats i característiques específiques, gaudeixin de defensa i protecció especials.

Article 66. Productes comercialitzats per a l'ús o el consum de les persones infants i adolescents

1. Els béns o els productes comercialitzats per a l'ús o el consum de les persones infants i adolescents no han de contenir substàncies perjudicials i han de facilitar, de manera visible, la informació suficient sobre la composició, les característiques i l'ús, i també la franja d'edat, si és el cas, als quals van destinats.
2. Els béns o els productes comercialitzats per a l'ús o el consum de les persones infants i adolescents han de complir les mesures de seguretat suficients per a garantir-ne la innocuïtat tant per a l'ús al qual són destinats com, fins i tot, per evitar les conseqüències nocives que puguin derivar d'un ús inadequat.

Article 67. Begudes alcohòliques i tabac

1. Les persones infants i adolescents tenen l'accés limitat a les begudes alcohòliques i al tabac, en els termes de la legislació vigent.
2. En cap cas no es pot vendre ni consumir tabac ni vendre qualsevol altre producte que l'imiti o indueixi a fumar en centres d'ensenyament i formatius de qualsevol nivell, amb independència de l'edat de l'alumnat, ni en instal·lacions destinades a activitats amb persones infants i adolescents. Tampoc no es pot vendre ni consumir cap tipus de beguda alcohòlica en centres en què s'imparteix ensenyament no superior ni en instal·lacions destinades a activitats amb persones infants i adolescents. Les prohibicions s'han de fer constar en llocs ben visibles.

Article 68. Altres productes o serveis que poden perjudicar la salut

Es prohibeix la venda o el subministrament a les persones infants i adolescents de qualsevol producte o servei diferent dels que es determinen a l'article 67 que puguin causar dependència física o psíquica, encara que sigui per a un ús inadequat, o, en general, que puguin produir efectes que perjudiquin la salut o el lliure desenvolupament de la personalitat de les persones infants i adolescents.

Article 69. Medicaments

L'Administració de la Generalitat de Catalunya, en l'àmbit de les seves competències, ha de vetllar pel compliment de la legislació estatal sobre productes farmacèutics i, especialment, perquè els medicaments s'elaborin i es presentin de manera que garanteixin la prevenció raonable d'accidents, primordialment en relació amb les persones infants, i, en particular, perquè les especialitats farmacèutiques comptin amb tanques de seguretat resistents a l'obertura, i s'evitin els colors i els sabors innecessàriament atractius.

Article 70. Jocs de sort, envit o atzar i màquines recreatives

1. Les persones infants i adolescents no poden accedir a la pràctica de jocs de sort, envit o atzar en els quals s'arrisquen quantitats de diners o objectes econòmicament avaluables, l'ús de màquines recreatives amb premi i la participació en apostes i, en tot cas, l'entrada als locals que s'hi dediquen específicament.

També resta prohibit l'ús de les màquines recreatives que incitin a la violència o que continguin jocs violents.

2. Les màquines recreatives sense premi només poden ésser instal·lades en establiments expressament autoritzats, d'acord amb el que disposa la normativa vigent en matèria de màquines recreatives i d'atzar.
3. És prohibit l'accés de les persones infants no acompanyades d'una persona major d'edat a les sales recreatives on hi hagi instal·lades únicament màquines recreatives del tipus A. En tot cas, les persones infants no acompanyades d'una persona major d'edat no tenen permès l'ús de màquines recreatives del tipus A. Aquesta prohibició s'ha de fer constar en la superfície frontal de la màquina o en el seu cas s'ha d'utilitzar el suport vídeo o similar a través de la pantalla o del joc corresponent.

Article 71. Béns i mitjans culturals

Les administracions públiques han de fomentar l'accés de les persones infants i adolescents als béns i els mitjans culturals existents a Catalunya, i la creació de recursos en l'entorn relacional de les persones infants i adolescents on puguin desenvolupar llur capacitat intel·lectual i llur habilitat manual o de raonament, com a complement de l'aprenentatge en els centres escolars.

Article 72. Espais col·lectius diürns

Les administracions públiques han de vetllar perquè els espais, centres i serveis en els quals romanen habitualment persones infants i/o adolescents tinguin les condicions fisicoambientals, higienicosanitàries i de recursos humans escaients. Aquests espais han de disposar de projectes socioeducatius i garantir la participació d'infants i adolescents en allò que els afecti.

Article 73. Allotjament de persones infants o adolescents sense el consentiment dels progenitors o els titulars de la tutela

Els responsables d'un establiment d'allotjament, quan les persones infants o adolescents menors de setze anys sol·licitin allotjar-se a qualsevol establiment d'allotjament sense el consentiment exprés dels progenitors, dels titulars de la tutela o de la guarda legal, ho han de posar al seu coneixement o al dels cossos de seguretat.

TÍTOL III. PREVENCIÓ GENERAL

Article 74. Prevenció general

1. Les administracions públiques han de desenvolupar les actuacions necessàries per prevenir les persones infants i adolescents d'aquelles situacions que són perjudicials pel seu desenvolupament integral o pel seu benestar i, en especial, de:

- a) qualsevol forma de maltractament o càstig físic;
  - b) qualsevol forma de maltractament psicològic, tracte indigno o càstig denigrant;
  - c) la inducció o coacció a participar en qualsevol activitat sexual il·legal;
  - d) l'explotació en la prostitució o en altres pràctiques sexuals o la seva utilització en espectacles o en material pornogràfic;
  - e) la participació en qualsevol tasca que pugui ésser perillosa, perjudicar-ne la salut o entorpir-ne l'educació, la formació o el desenvolupament integral;
  - f) qualsevol forma de negligència en l'atenció física, sanitària o educativa;
  - g) la captació i integració en sectes destructives;
  - h) el consum de drogues.
  - i) Les condicions de treball perilloses i en especial aquelles recollides a la normativa específica de prevenció de riscos laborals i de protecció del treball de les persones infants i adolescents.
2. Les administracions públiques també han de prevenir que les persones infants i adolescents que pateixin o hagin patit qualsevol de les problemàtiques relacionades en el punt anterior es trobin en desavantatge social pel fet que les seves carències no hagin estat adequadament ateses i compensades.

Article 75. Promoció i sensibilització ciutadana

Les administracions públiques han d'emprendre programes d'informació i sensibilització adreçats a prevenir àmpliament, cercant la col·laboració ciutadana i la iniciativa privada, totes les problemàtiques socials que afecten la població infantil i adolescent de Catalunya, i particularment:

- a) la identificació i l'actuació de la ciutadania davant qualsevol forma de maltractament a les persones infants o adolescents;
- b) la identificació i l'actuació de la ciutadania sobre les altres problemàtiques socials referides a l'article anterior, i molt especialment sobre els efectes d'aquelles substàncies que poden generar dependències entre les persones infants i adolescents o altres productes de risc;
- c) el bon tracte a les persones infants i adolescents en funció de les seves circumstàncies personals, familiars i socials;
- d) l'ús adequat i el consum de béns i serveis, particularment l'ús de mitjans audiovisuals i les tecnologies de la informació i la comunicació;
- e) qualsevol altra bona pràctica que pugui redundar en un millor benestar de la població infantil i adolescent.

Article 76. Prevenció de l'ablació o la mutilació genital de les nenes i noies

1. La prevenció de les ablacions o les mutilacions genitals de les nenes o les noies menors d'edat té per objecte aquelles situacions en les quals concorren indicadors o factors de risc que fan palesa la probabilitat que la menor que s'hi trobi en resulti en un futur víctima d'aquestes pràctiques.
2. La identificació d'indicadors o factors de risc d'ablació o mutilació genital respecte a una nena o noia menor d'edat ha de donar lloc a una intervenció socioeducativa en el seu entorn amb la finalitat que la família de la nena o noia sigui la que decideixi no practicar-li l'ablació o la mutilació genital.

3. Quan, en qualsevol moment, es valori que existeix el risc que la nena o noia sigui mutilada dintre o fora del territori de l'Estat, s'ha de derivar el cas a la fiscalia o al jutjat competent perquè adopti les mesures necessàries per impedir la consumació de l'ablació o la mutilació dintre del territori de l'Estat, i si s'escau, prohibir la sortida de la nena o noia del país per a la seva consumació en l'estranger.
4. Les nenes i noies víctimes de l'ablació o la mutilació genital han de rebre el suport necessari per evitar i reparar els danys físics o psíquics que se'n puguin derivar.
5. L'Administració de la Generalitat podrà personar-se en els procediments penals per perseguir extraterritorialment la pràctica de la mutilació genital femenina, sempre que les persones responsables es trobin a l'Estat espanyol, en la forma i en les condicions establertes per la legislació processal.

Article 77. Prevenció del risc social

1. La prevenció del risc social té per objecte aquelles situacions que afecten conjunts de persones infants o adolescents de forma global, siguin de caràcter territorial, cultural o social, en les quals concorren indicadors o factors de risc que fan palesa la probabilitat que les persones infants o adolescents que s'hi trobin en resultaran en un futur perjudicades en el seu desenvolupament o benestar.
2. La identificació d'indicadors o factors de risc en un entorn territorial concret o en relació amb un conjunt concret de persones infants o adolescents ha de ser generadora de plans d'intervenció social preventius i comunitaris.

Article 78. Prevenció de la desprotecció

1. La prevenció de la desprotecció infantil té per objecte aquelles situacions en les quals concorren indicadors o factors de risc que fan palesa la probabilitat que la persona infant o l'adolescent que s'hi trobi en resulti en un futur desatès en les seves necessitats bàsiques.
2. La identificació d'indicadors o factors de risc en un entorn familiar concret ha de ser generadora de programes de suport familiar.

Article 79. Elaboració de llistes d'indicadors i de recomanacions

El departament de l'Administració de la Generalitat de Catalunya competent en matèria d'infància i adolescència, en col·laboració amb altres departaments, les universitats i els col·legis professionals, ha d'elaborar llistes d'indicadors i factors de risc, llistes d'indicadors i factors de protecció i resiliència, així com formular les recomanacions específiques per tal de facilitar i promoure la identificació d'aquests indicadors o factors i la valoració consegüent de la situació de la persona infant o adolescent. Aquestes llistes i recomanacions podran ser actualitzades i modificades sempre que els avenços en el coneixement científic i professional ho facin aconsellable.

Article 80. Competències de les intervencions socials preventives

Les competències de les intervencions socials preventives són dels ens locals on s'identifiqui la situació, sens perjudici que la major amplitud de la seva incidència exigeixi la coordinació amb altres administracions.

TÍTOL IV. PROTECCIÓ PÚBLICA DAVANT DELS MALTRACTAMENTS A PERSONES INFANTS I ADOLESCENTS

Capítol I. Disposicions generals

Article 81. Protecció efectiva davant dels maltractaments a persones infants i adolescents

Els poders públics han de prendre totes les mesures necessàries per protegir les persones infants i adolescents de qualsevol forma de maltractament i, especialment, de qualsevol violència física, psíquica o sexual.

Article 82. Atenció a persones infants i adolescents maltractades

Els poders públics han de prendre totes les mesures necessàries per promoure la recuperació física i psicològica i la inserció social de les persones infants o adolescents que hagin estat víctimes de maltractament, sense perjudici de la protecció prevista per les situacions de risc i desemparament.

Article 83. Plans de col·laboració i protocols per a la protecció davant dels maltractaments a persones infants i adolescents

1. La Generalitat ha d'elaborar plans de col·laboració que garanteixin l'ordenació de les seves actuacions en la prevenció, l'assistència i la persecució del maltractament a persones infants i adolescents, que ha d'implicar les administracions sanitàries, educatives, l'Administració de justícia, les forces i cossos de seguretat i els serveis socials.
2. Per al desenvolupament d'aquests plans, el departament competent en matèria d'infància i adolescència ha de promoure l'establiment de protocols que assegurin una actuació integral dels diferents serveis, departaments o administracions implicats per a la prevenció i la detecció dels maltractaments a persones infants i adolescents.
3. El departament competent en matèria de salut ha de promoure l'aplicació, l'actualització i la difusió de protocols que continguin pautes uniformes d'actuació sanitària, tant en l'àmbit públic com privat.
4. Els protocols, a més de referir-se als processos que cal seguir, faran referència expressa a les relacions amb l'Administració de justícia i l'òrgan competent en matèria de protecció de la infància i l'adolescència en aquells casos en què existeixi la constatació o sospita fonamentada de l'existència d'infraccions penals o es valori necessària l'adopció de mesures cautelars judicials o administratives.
5. Els protocols elaborats, segons el seu àmbit, hauran d'ésser aprovats mitjançant acord del Govern.

Article 84. Priorització de la permanència de la persona infant o adolescent en un entorn familiar lliure de violència

1. Quant el maltractament s'hagi produït en l'àmbit familiar, sempre que convingui a l'interès de la persona infant o adolescent, s'han de prioritzar les mesures de protecció administratives o judicials que permetin la permanència de la persona infant o adolescent en un entorn familiar lliure de violència i l'allunyament de la persona maltractadora.
2. Amb aquesta finalitat, l'autoritat judicial en qualsevol moment i de conformitat amb el que disposa la legislació civil, a instància de les persones legitimades o de l'òrgan competent en matèria de protecció de la infància i l'adolescència, pot adoptar les mesures que siguin necessàries respecte a l'atribució de l'ús de l'habitatge familiar, amb el parament corresponent, i determinar, si s'escau, la quantia dels aliments a càrrec de la persona maltractadora.

Article 85. Tractament de la informació sobre maltractaments a persones infants i adolescents

1. El departament competent en matèria d'infància i adolescència ha de vetllar perquè els mitjans de comunicació ofereixin un tractament adequat de les notícies sobre maltractaments a persones infants i adolescents, i ha de promoure que conjuntament es faci referència als serveis o recursos de prevenció, detecció i protecció existents per evitar els fets objecte de la notícia.
2. Tanmateix, les informacions relatives als maltractaments a persones infants i adolescents han de respectar el dret a la intimitat de les persones infants o adolescents víctimes.
3. El departament competent en matèria d'infància i adolescència ha de promoure l'elaboració d'un manual d'estil perquè les i els professionals dels mitjans de comunicació donin el tractament adequat a les informacions relacionades amb el maltractament a persones infants i adolescents.

Article 86. Registre Unificat de Maltractaments Infantils

1. El Registre Unificat de Maltractaments Infantils ha de rebre, a efectes de detecció, prevenció i estadístics, totes les notificacions dels maltractaments detectats per qualsevol servei, departament o administració.
2. El Registre Unificat de Maltractaments Infantils té caràcter administratiu i es gestiona pel departament de l'Administració de la Generalitat de Catalunya competent en matèria de protecció de la infància i l'adolescència.
3. El Registre Unificat, ha de permetre centralitzar tota la informació i integrar totes les notificacions procedents dels diferents àmbits referents a un mateix infant o adolescent, incorporant-se dins el Sistema d'informació informàtic de la infància i l'adolescència. També ha de permetre fer, per part del departament de l'Administració de la Generalitat de Catalunya competent en matèria de protecció de la infància i l'adolescència, la consulta d'antecedents davant de noves notificacions.
4. En l'accés i la utilització del Sistema s'ha de garantir, en tot cas, la privacitat de les dades personals constitucionalment i legalment protegides, així com la seguretat de les comunicacions en l'intercanvi d'informació entre els agents del Sistema sobre dades de caràcter personal que siguin necessàries per a la tramitació dels procediments.

Article 87. Protecció davant de la victimització secundària

1. Les persones infants i adolescents víctimes de maltractaments físics, psíquics o sexuals han de rebre protecció especial de caràcter urgent i suport psicològic, educatiu i social, segons que hom requereixi en cada cas.
2. Les administracions públiques s'han de coordinar de forma amb la participació activa dels departaments i administracions implicades per tal d'adoptar solucions immediates i evitar-ne danys psicològics afegits a causa d'una atenció deficient a les víctimes.
3. L'Administració de la Generalitat ha de posar els mitjans necessaris perquè les declaracions que les persones infants o adolescents, víctimes de maltractaments físics, psíquics o sexuals, efectuïn en el marc d'un procediment penal es puguin realitzar evitant la confrontació visual amb la persona imputada i amb la intervenció del personal tècnic que transmeti les preguntes formulades, tot assegurant la pràctica de la prova anticipada prevista en la Llei d'enjudiciament criminal i la seva recollida per mitjans que permetin la seva reproducció audiovisual posterior.
4. En el període d'investigació o instrucció d'un cas, s'han d'evitar les dobles exploracions i recollides de mostres, per la qual cosa s'han de coordinar les actuacions clíniques i les forenses.

Article 88. Policia de Catalunya

La Policia de Catalunya, si s'escau, ha de prestar l'atenció específica mitjançant unitats especialitzades a les persones infants i adolescents víctimes de qualsevol forma de maltractament, i ha de disposar de la formació i capacitat adequades en aquesta matèria.

Article 89. Protecció en l'àmbit de la salut

Les persones infants i adolescents víctimes de maltractaments han de rebre atenció especial de caràcter sanitari urgent segons que hom requereixi en cada cas. Amb la finalitat de garantir aquest dret, les administracions públiques han de promoure i desenvolupar les actuacions dels i les professionals sanitaris per a la detecció precoç del maltractament a persones infants i adolescents. En particular, desenvoluparan programes de sensibilització i formació contínua del personal sanitari amb la finalitat de millorar el diagnòstic precoç, l'assistència i la rehabilitació de l'infant o adolescent maltractat.

Article 90. Protecció en l'àmbit de l'educació

1. Les administracions públiques han d'impulsar el desenvolupament d'actuacions adreçades a la comunitat escolar que permetin prevenir, detectar i eradicar el maltractament a persones infants i adolescents, els comportaments violents, l'assetjament escolar i la violència masclista.
2. En els dissenys curriculars s'inclouran els continguts necessaris per promoure l'educació en igualtat d'oportunitats i de gènere, respecte i tolerància, de manera

que s'afavoreixi la prevenció d'actituds i situacions violentes, així com el coneixement dels drets de la infància.

Article 91. Acció popular

L'Administració de la Generalitat podrà exercir l'acció popular en els procediments penals per mort o maltractaments físics o sexuals greus a persones infants o adolescents, en la forma i les condicions establertes per la legislació processal.

Capítol II. Serveis públics especialitzats i foment de la detecció i l'atenció del maltractament a persones infants i adolescents

Article 92. Servei d'atenció immediata mitjançant de recursos telefònics i telemàtics

A fi de donar resposta efectiva davant les comunicacions de possibles maltractaments comesos a una persona infant o adolescent, s'ha de crear pel departament competent en matèria de protecció de persones infants i adolescents un servei d'atenció immediata especialitzada mitjançant recursos telefònics i telemàtics.

Aquest servei ha de disposar dels recursos tecnològics d'informació i comunicació amb el ciutadà i la resta d'administracions que existeixin en cada moment, ha de coordinar-se amb els diferents serveis, departaments i administracions i ha promoure o proposar l'adopció les mesures cautelars procedents, activant els recursos necessaris per garantir una protecció efectiva de l'infant i adolescent.

Article 93. Foment de programes per a la detecció i l'atenció del maltractament a persones infants i adolescents

L'Administració de la Generalitat de Catalunya mitjançant el departament competent en matèria d'infància i adolescència donarà suport a programes que desenvolupin els ens locals i les entitats d'iniciativa social especialitzades adreçats a les persones infants o adolescents víctimes de maltractament per tal d'oferir informació, atenció, assessorament psicològic i jurídic, i acompanyament.

Capítol III. Accés prioritari a serveis i programes

Article 94. Determinació de les situacions de maltractament contra persones infants i adolescents als efectes de l'accés prioritari als serveis i programes

Amb la finalitat d'assolir els drets d'accés prioritari establerts en aquest capítol constitueixen mitjans per identificar les situacions de maltractament:

- a) La sentència de qualsevol ordre jurisdiccional que declari que una persona infant o adolescent hagi patit violència física, psíquica o sexual.
- b) La resolució administrativa que declari el desemparament per raó de l'existència de violència física, psíquica o sexual.

- c) L'informe dels serveis especialitzats d'atenció a la infància i l'adolescència que constati l'existència de violència física, psíquica o sexual.
- d) Qualsevol altre mitjà que reglamentàriament s'estableixi.

Article 95. Atenció prioritària de les persones infants i adolescents víctimes de maltractaments

Les persones infants i adolescents víctimes de maltractaments han de tenir accés prioritari als serveis i programes següents:

1. Serveis i establiments de salut mental infantil i juvenil públics, i d'assistència psicològica i jurídica.
2. Serveis públics d'escola bressol.
3. Programes de formació ocupacional, inserció laboral i en relació amb l'emprenedoria.
4. Programes per a la transició a la vida adulta i a l'autonomia personal, i ajuts i altres mesures per facilitar l'accés a un habitatge, especialment de promoció pública.
5. Serveis públics especialitzats previstos a la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials.
6. Ajudes públiques que reglamentàriament s'estableixin.

Títol V. LA PROTECCIÓ A LA INFÀNCIA I L'ADOLESCÈNCIA EN SITUACIÓ DE RISC O DESEMPARAMENT

Capítol I. disposicions generals

Article 96. Competència en matèria de desemparament

L'Administració de la Generalitat de Catalunya, per mitjà del departament que tingui atribuïda aquesta competència, exerceix la protecció sobre les persones infants i adolescents desemparades.

Article 97. Competència en matèria de risc

L'Administració local ha d'intervenir quan detecti una situació de risc d'una persona infant o adolescent que es trobi en el seu territori, adoptant les mesures adients per actuar contra aquesta situació, de conformitat amb la regulació establerta en aquesta llei, la normativa de la Generalitat de Catalunya que la desenvolupi i la legislació en matèria de serveis socials.

Article 98. Deure de comunicació, intervenció i denúncia

1. Tots els ciutadans i totes les ciutadanes que tinguin coneixement de la situació de risc o desemparament en què es trobi una persona infant o adolescent tenen el deure de posar-ho en coneixement dels Serveis Socials Bàsics, especialitzats o del Departament de l'Administració de la Generalitat de Catalunya competent en matèria de protecció a la infància i l'adolescència al més aviat possible.

2. L'Administració ha de garantir la confidencialitat de la identitat de la persona que ho comunica.
3. Totes i tots els professionals, especialment professionals de la salut, dels serveis socials i de l'educació, han d'intervenir obligatòriament quan tinguin coneixement de la situació de risc o de desemparament en què es trobi una persona infant o adolescent, d'acord amb els protocols específics i en col·laboració i coordinació amb l'òrgan de la Generalitat de Catalunya competent en matèria de protecció de la infància i l'adolescència. Aquesta obligació inclou la de facilitar la informació i documentació que sigui necessària per valorar la situació de la persona infant o adolescent.
4. Els contractes que les administracions públiques catalanes subscriuguin amb les persones o entitats privades que prestin serveis en els àmbits professionals relacionats a l'apartat 3, han de recollir expressament les obligacions d'intervenció.
5. Les obligacions a les quals fan referència els apartats anteriors s'entenen sens perjudici del deure de comunicació o denúncia dels fets als cossos i forces de seguretat, al Ministeri Fiscal o a l'autoritat judicial.

Article 99. Expedient de la persona infant i adolescent

1. Els Serveis Socials Bàsics i els Serveis Socials Especialitzats d'infància han de informar de les situacions de risc o desemparament que coneguin mitjançant el Sistema d'informació informàtica de la infància i l'adolescència a l'òrgan competent en matèria de protecció de la infància i l'adolescència qui la incorporarà a l'expedient de la persona infant o adolescent.
2. L'expedient de la persona infant o adolescent que s'ha de formar, pot tenir les següents peces segons els tipus de procediment o d'actuació tramitada:
  - Expedient Informatiu.
  - Expedient de Risc.
  - Expedient de Desemparament.
  - Expedient de Tutela.
  - Expedient de Guarda.
  - Expedient AssistencialI aquelles altres que reglamentàriament es determinin.
3. L'expedient de la persona infant o adolescent romandrà obert fins que finalitzi l'actuació protectora o fins la majoria d'edat, llevat en aquest últim cas, dels expedients assistencials.
4. Totes les persones que, prestant o no serveis en el departament competent de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, l'Administració local o en les institucions col·laboradores, intervenen en els expedients de les persones infants o adolescents estan obligades a guardar secret de la informació que n'obtinguin.

Capítol II. les situacions de risc

Article 100. Concepte

1. Als efectes d'aquesta llei, es considera situació de risc aquella en la qual el

desenvolupament i el benestar de la persona infant o l'adolescent es veuen limitats o perjudicats per qualsevol circumstància personal, social o familiar, sempre que per a la seva protecció efectiva no sigui necessària la separació del seu nucli familiar.

2. Constitueixen situacions de risc:
  - a) La manca d'atenció física o psíquica de la persona infant o adolescent per part dels seus progenitors, dels titulars de la tutela o de la guarda, que suposi un perjudici lleu per a la seva salut física o emocional.
  - b) La dificultat greu per dispensar l'atenció física i psíquica adequada a la persona infant o adolescent per part dels progenitors, o dels titulars de la tutela o de la guarda.
  - c) La utilització, per part d'aquestes mateixes persones, del càstig físic o emocional sobre la persona infant o l'adolescent que, sense constituir un episodi sever o patró crònic de violència, perjudiqui el seu desenvolupament.
  - d) Les mancances de tot tipus que, no podent ser adequadament compensades en l'àmbit familiar, ni impulsades des d'aquest mateix pel seu tractament mitjançant els serveis i recursos normalitzats, puguin produir la marginació, la inadaptació o el desemparament de la persona infant o l'adolescent.
  - e) La manca d'escolarització en edat obligatòria, l'absentisme i l'abandó escolar.
  - f) El conflicte obert i crònic entre els progenitors, separats o no, quan anteposen les seves necessitats a les de la persona infant o l'adolescent.
  - g) La incapacitat o impossibilitat de controlar, per part dels progenitors o titulars de la tutela o de la guarda, la conducta de la persona infant o l'adolescent que provoqui un perill evident de causar-se danys a ella mateixa o de perjudicar a terceres persones.
  - h) Les pràctiques discriminatòries, per part dels progenitors o titulars de la tutela o de la guarda, contra les nenes i noies que suposin un perjudici per al seu benestar i la seva salut mental i física, incloent-hi el risc a patir la mutilació genital femenina i la violència exercida contra elles.
  - i) Qualsevol altra circumstància que, de persistir, pogués evolucionar i derivar en el desemparament de la persona infant o l'adolescent.

Article 101. Intervenció dels serveis socials

1. Els Serveis Socials Bàsics han de valorar l'existència d'una situació de risc i promoure, si escau, les mesures d'atenció social i educativa que permetin disminuir o eliminar la situació de risc mitjançant la col·laboració dels pares, tutors o guardadors.
2. Els Serveis Socials Bàsics han de designar un professional de referència, per a cada cas, de l'infant o l'adolescent, al qual correspon fer l'avaluació de la seva situació i el seguiment posterior.
3. Si el risc és greu i amb la intervenció dels Serveis Socials Bàsics no s'aconsegueix disminuir o controlar la situació de risc, han d'elevat l'informe amb la valoració de la situació de risc que persisteix en la persona infant o adolescent, el resultat de la seva intervenció i la proposta de mesures que estimin oportunes, als Serveis Socials Especialitzats en infància i adolescència.
4. Els Serveis Especialitzats d'atenció a la infància i l'adolescència, en vista de l'informe

i de les mesures d'atenció proposades, han de completar l'estudi i han d'elaborar un compromís socioeducatiu adreçat als progenitors o als titulars de la tutela i orientat a la superació del risc que envolta la persona infant o adolescent, en el qual s'ha de contenir la descripció i l'acreditació de la situació de risc, la seva avaluació i la concreció de les mesures que s'aplicaran des dels Serveis Socials Bàsics o des d'altres serveis especialitzats per a la superació de la situació perjudicial.

5. Abans de signar el compromís socioeducatiu amb els progenitors o, si escau, amb els titulars de la tutela o de la guarda, caldrà haver escoltat a la persona adolescent, en tot cas, i la persona infant si té prou coneixement.
6. Si no s'obté la col·laboració dels progenitors, dels titulars de la tutela o de la guarda, o es neguen a participar en l'execució de les mesures acordades i això comporta un perill per al desenvolupament o benestar personal de l'infant o adolescent; o si en el transcurs de la intervenció es dona qualsevol altra situació de desemparament, els serveis especialitzats d'atenció a la infància i l'adolescència elaboraran i elevaran l'informe proposta al departament competent de l'Administració de la Generalitat de Catalunya per a la incoació del procediment de desemparament corresponent.

Article 102. Mesures d'atenció social i educativa davant de les situacions de risc

Les mesures que es poden establir un cop valorada la situació de risc són les següents:

- a) Orientació, assessorament i ajut a la família. L'ajut integra les actuacions de contingut tècnic, econòmic o material a la família dirigides a millorar l'entorn familiar i fer-hi possible la permanència de la persona infant o adolescent.
- b) Intervenció familiar mitjançant l'establiment de programes socioeducatius per als progenitors, tutors o guardadors amb la finalitat que assoleixin capacitats i estratègies alternatives per a la cura i l'educació dels seus fills o de la persona infant o adolescent posada en tutela.
- c) Acompanyament de la persona infant o adolescent als centres educatius o altres activitats, suport psicològic o ajudes a l'estudi.
- d) Ajuda a domicili.
- e) Atenció en serveis socioeducatius.
- f) Atenció sanitària, que inclogui la intervenció psicoterapèutica o tractament familiar, tant per als progenitors, titulars de la tutela o de la guarda, com per la persona infant o adolescent.
- g) Programes formatius per a adolescents que han abandonat el sistema escolar.
- h) Assistència personal per als progenitors, tutors i guardadors amb diversitat funcional que els permeti assumir les seves obligacions d'atenció i cura de les persones infants i adolescents.
- i) Assistència personal per a les persones infants i adolescents amb diversitat funcional que els permeti superar la situació de risc.
- j) Qualsevol altra mesura de caràcter social i educatiu que contribueixi a la desaparició de la situació de risc.

Capítol III. De la protecció dels infants i adolescents desemparats

Secció primera. El desemparament

Article 103. Concepte

1. Es consideren desemparades les persones infants o adolescents que es troben en una situació de fet en la qual els manca els elements bàsics per al desenvolupament integral de la seva personalitat, sempre que per a la seva protecció efectiva calgui aplicar una mesura que impliqui la separació del seu nucli familiar.
2. Constitueixen situacions de desemparament:
  - a) L'abandonament.
  - b) Els maltractaments físics o psíquics, els abusos sexuals, l'explotació o altres situacions de la mateixa naturalesa realitzades per les persones a les quals els correspon la guarda o portades a terme amb el seu coneixement i tolerància.
  - c) Els perjudicis greus al nadó causats per maltractament prenatal. A aquests efectes, s'entén per maltractament prenatal la manca de cura del propi cos, conscient o inconscient, o la ingestió de drogues o substàncies psicotròpiques per part de la dona durant el procés de gestació, així com el produït indirectament per la persona que maltracta la dona en procés de gestació.
  - d) L'exercici inadequat de les funcions de guarda que comporti un perill greu per a la persona infant o adolescent.
  - e) El trastorn o l'alteració psíquica o la drogodependència dels progenitors, titulars de la tutela o de la guarda, que repercuteixi greument en el desenvolupament de la persona infant o l'adolescent.
  - f) El subministrament a la persona infant o adolescent de drogues, estupefaents o qualsevol altre substància psicotròpica o tòxica portat a terme per les persones a les quals correspon la guarda o per altres persones amb el seu coneixement i tolerància.
  - g) La inducció a la mendicitat, delinqüència o prostitució per part de les persones encarregades de la guarda o l'exercici realitzat amb el seu consentiment o tolerància, així com qualsevol forma d'explotació econòmica.
  - h) La desatenció física, psíquica o emocional greu o cronificada.
  - i) La violència masclista o l'existència de circumstàncies en l'entorn sociofamiliar de la persona infant o adolescent, quan perjudiquin greument el seu desenvolupament.
  - j) L'obstaculització pels progenitors i els titulars de la tutela o de la guarda de les actuacions d'esbrinament o comprovació, o la seva falta de col·laboració, quan aquest comportament posi en perill la seguretat de la persona infant o adolescent, així com la seva negativa a participar en l'execució de les mesures adoptades en situacions de risc quan això comporti la seva persistència, cronificació o agreujament.
  - k) Les situacions de risc que pel seu nombre, la seva evolució, persistència o

agreuament, determinin la privació a la persona infant o adolescent dels elements bàsics per al desenvolupament integral de la seva personalitat.

- l) Qualsevol altra situació de desatenció o negligència que atempti contra la integritat física o psíquica de la persona infant o adolescent, o l'existència objectiva d'altres factors que impossibilitin el seu desenvolupament integral.

Article 104. Procediment de desemparament

1. En el moment que es tingui coneixement que una persona infant o adolescent pugui trobar-se en situació de desemparament, el departament competent en matèria de protecció dels menors desemparats ha d'incoar l'expedient de desemparament. Abans de l'acord d'iniciació, l'òrgan competent pot obrir un període d'informació prèvia amb la finalitat de conèixer les circumstàncies del cas concret i la conveniència o no d'iniciar el procediment.
2. La incoació s'ha de notificar als progenitors, titulars de la tutela o de la guarda de la persona infant o adolescent, i informar-los del dret que tenen de comparèixer en el procediment, aportar informes o altres elements de prova, o efectuar les alegacions que estimin procedents.
3. Per a la resolució del procediment, s'ha d'evacuar amb caràcter preceptiu un informe per als equips tècnics competents. A aquests efectes, tenen el caràcter d'equips tècnics els Serveis Especialitzats d'atenció a la infància i l'adolescència, i aquells altres que reglamentàriament es determinin.
4. Els equips tècnics, en la seva intervenció durant el procés d'estudi i avaluació, han d'escoltar la persona adolescent i la persona infant si té prou coneixement, així com els que tinguin la potestat parental, tutelar o la guarda, sempre que sigui possible. A aquests efectes els progenitors, titulars de la tutela o de la guarda estan obligats a comparèixer a la seu administrativa a la que se'ls convoqui.
5. Un cop s'hagi elaborat l'informe proposta per als equips tècnics i s'hagin practicades aquelles altres actuacions que s'hagin acordat, si s'escau, d'ofici o a instància de part, s'ha de donar audiència i vista de l'expedient en un termini de deu dies als progenitors, o als titulars de la tutela o de la guarda, tenint molta cura que no accedeixin a aquells documents o dades que afectin la intimitat de les persones, siguin reservades o tinguin caràcter confidencial.
6. El procediment acaba per resolució motivada que declara la situació de desemparament o, en cas contrari, ordena l'arxiu de l'expedient. En tot cas, transcorregut un any des de la incoació de l'expedient sense que s'hagi dictat la resolució de desemparament, s'entendrà caducat el procediment, sense perjudici de la seva nova incoació, si s'escau. En el supòsit que, tot i no ser procedent la declaració de desemparament, es constatés una situació de risc, s'ha de derivar als Serveis Socials Especialitzats o als Serveis Socials de base per tal que procedeixin d'acord amb allò que es preveu per les situacions de risc.

Article 105. Procediment simplificat

L'organisme competent en matèria de protecció de les persones infants o adolescents desemparades pot dictar, sense més tràmits, la resolució que declari la situació de

desempament, si els progenitors, titulars de la tutela o de la guarda manifesten la seva conformitat amb la declaració, i un cop s'hagi escoltat la persona adolescent i la persona infant si té prou coneixement.

Article 106. Notificació

1. Les resolucions que declarin el desempament han de ser comunicades al Ministeri Fiscal en el termini màxim de dos dies i notificades als progenitors, als titulars de la tutela o de la guarda i a la persona adolescent.
2. En la notificació se'ls informarà dels efectes de la resolució, de la possibilitat d'impugnació i els terminis per fer-ho, i dels requisits i tràmits a complir per al reconeixement del dret a l'assistència jurídica gratuïta.

Article 107. Efectes de la declaració de desempament

1. La resolució de desempament comporta l'assumpció immediata de les funcions tutelars sobre la persona infant o adolescent, mentre no es procedeixi a la constitució de la tutela per les regles ordinàries o la persona infant o adolescent no sigui adoptada, no sigui reintegrada a qui en tingui la potestat o la tutela, no s'emancipi o no arribi a la majoria d'edat.
2. L'assumpció de les funcions tutelars implica, durant la seva vigència, la suspensió de la potestat parental o de la tutela ordinària i dels efectes dels pronunciaments judicials relatius a la potestat, la guarda i el règim de visita de la persona infant o adolescent.
3. L'organisme competent, si és el cas, pot demanar la privació de la potestat parental, la remoció de la tutela, i reclamar aliments o exercir les accions civils o penals corresponents.
4. La suspensió o la privació no afecten a l'obligació dels progenitors o d'altres parents per fer tot el que calgui per assistir les persones infants o adolescents ni la de prestar-les aliments en el sentit més ampli.
5. La resolució de desempament determinarà l'obligació dels progenitors o altres parents de contribuir al sosteniment de la persona infant o adolescents en els termes que reglamentàriament s'estableixin.

Article 108. Mesures cautelars

1. L'òrgan competent de la Generalitat de Catalunya en matèria de protecció de la infància i l'adolescència, els Serveis Socials Especialitzats i el Serveis Socials Bàsics tenen l'obligació de prestar l'atenció immediata que necessiti qualsevol persona infant o adolescent, en funció de la seva competència.
2. Quan existeixi una situació de perill per a la persona infant o adolescent, o concorri qualsevol altra causa que exigeixi una intervenció urgent i que faci necessària la separació del seu nucli familiar, l'organisme competent ha de declarar preventivament el desempament mitjançant la resolució motivada i disposar les mesures que siguin necessàries. Simultàniament, en cas de no haver-ho fet abans, ha d'iniciar el procediment de desempament que prosseguirà pels seus tràmits fins a la resolució definitiva que ratifiqui, modifiqui o deixi sense efecte la resolució

- de desemparament i les mesures provisionalment acordades.
3. És procedent la declaració preventiva de desemparament, abans de néixer, quan es prevegi clarament la situació de desemparament del futur nadó. En el supòsit de maltractament prenatal l'òrgan competent en matèria de protecció a la infància i l'adolescència podrà demanar a l'autoritat judicial les mesures necessàries en relació amb la mare per fer efectiva la futura protecció del nadó.
  4. Amb caràcter previ a la declaració preventiva de desemparament i a l'adopció de mesures urgents, sempre que la situació ho permeti, cal escoltar la persona adolescent i la persona infant si té prou coneixement, i també els progenitors o els titulars de la tutela o de la guarda.

Article 109. Atenció immediata i transitòria família acollidora d'urgència o en centre

1. Les famílies acollidores d'urgència o els centres d'acolliment, si escau, han d'exercir l'atenció immediata i transitòria de les persones infants i adolescents desemparades, mentre s'analitza la problemàtica i es determina, si s'escau, la mesura de protecció més adequada.
2. En els centres d'acolliment s'han de crear unitats de primera estada per acollir inicialment, en el període d'adaptació al sistema, les persones infants i adolescents desemparades.

Article 110. Auxili judicial i policial

1. Quan per l'oposició dels progenitors, dels titulars de la tutela o de la guarda, o per l'existència de qualsevol altre impediment greu, s'obstaculitzi o s'impossibiliti l'execució de les mesures de protecció acordades, l'òrgan competent ha de sol·licitar a l'autoritat judicial que correspongui segons la Llei orgànica del poder judicial, les mesures necessàries per fer-les efectives, tot això, sense perjudici de les intervencions immediates que puguin portar-se a terme si està en perill la vida o la integritat del menor o són greument vulnerats els seus drets.
2. Les forces i els cossos de seguretat han de prestar la cooperació i l'auxili necessaris per practicar les actuacions d'investigació i han d'executar les mesures disposades quan existeixi negativa o resistència al seu compliment.

Article 111. Règim de recursos

1. La declaració de desemparament, sens perjudici de la seva eficàcia immediata, és impugnable davant la jurisdicció civil sense necessitat de reclamació prèvia per via administrativa.
2. El termini per formular oposició judicial és de tres mesos comptadors des de la notificació de la resolució que s'impugna.
3. La impugnació per part de la persona adolescent requereix que prèviament l'autoritat judicial hagi nomenat defensor judicial segons el que estableix el Codi civil. A aquests efectes, quan notificada la resolució la persona adolescent

manifesti, dins de termini, la seva disconformitat i voluntat d'impugnar, l'òrgan competent que hagi assumit la tutela n'ha de promoure el nomenament judicial.

Article 112. Acumulació d'accions i processos

1. De conformitat amb el que estableix l'article 73.3 de la Llei d'enjudiciament civil, s'han d'acumular en una mateixa demanda les oposicions que es pretenguin respecte a les resolucions administratives que afectin una mateixa persona infant o adolescent.
2. En els mateixos supòsits, a l'efecte d'acumulació de processos, s'entén que hi ha la connexió dels objectes a què fa referència l'article 76 de la Llei d'enjudiciament civil.
3. Quan existeixin oposicions relatives a germans o germanes s'han de repartir al mateix jutjat.

Article 113. Canvi de circumstàncies

1. Els progenitors que no hagin estat privats de la potestat parental o, si escau, les persones titulars de la tutela que no hagin estat remogudes del càrrec, poden sol·licitar a l'organisme competent en matèria de protecció de la infància i l'adolescència, dins el termini màxim de dos anys a comptar des de la notificació de la resolució administrativa de desemparament, que deixi sense efecte la resolució que l'hagués acordat, si s'ha produït un canvi substancial en les circumstàncies que van motivar la declaració de desemparament i no s'ha constituït la mesura d'acolliment preadoptiu, sempre vetllant per l'interès superior de la persona infant o adolescent.
2. La sol·licitud s'ha de resoldre en el termini màxim de tres mesos i passat aquest termini s'entén desestimada per silenci.
3. Contra aquesta resolució es pot formular oposició judicial en el termini de dos mesos comptadors des de la notificació o des de la finalització del termini màxim per resoldre.
4. Passat aquest termini de dos anys, decau el seu dret de demanar-ne la revisió ni es pot oposar a les mesures que s'adoptin per a la protecció de la persona infant o adolescent.

Article 114. Règim de relació i visites

1. La declaració de desemparament i l'adopció posterior d'una mesura de protecció no ha d'impedir la comunicació, relació i visites de la persona infant o adolescent amb els seus familiars, llevat que l'interès superior d'ella faci aconsellable la seva limitació o exclusió.
2. Fora del supòsit que s'hagi acordat l'acolliment preadoptiu i que sigui ferm, la resolució que disposi, limiti o exclouï el règim de relació i visites o la desestimació per silenci en el termini de tres mesos a comptar des de la data de la sol·licitud, és impugnable davant de la jurisdicció civil, sense necessitat de reclamació prèvia en via administrativa, en el termini de dos mesos comptats des de la seva notificació o de desestimació presumpta per silenci.

Article 115. Informació a la persona infant i l'adolescent desemparada

1. La persona infant que tingui prou coneixement i la persona adolescent han de ser informats pel departament competent en matèria de protecció a la infància i l'adolescència sobre la seva situació personal, les mesures adoptades i les actuacions que cal seguir, la seva duració i contingut, de quins són els seus drets i dels òrgans i institucions als quals poden adreçar-se per a la defensa dels seus drets. Aquesta informació ha de ser comprensible, adequada a les seves condicions i contínua durant tot el procés d'intervenció.
2. La persona infant o adolescent té dret a conèixer, en funció de la seva edat i capacitat, la seva història personal i familiar i, si ha estat separat de la seva família d'origen de manera definitiva, els seus antecedents culturals i socials, que seran en tot cas respectats.
3. Assolida la majoria d'edat, la persona interessada té dret a accedir al seu expedient i a conèixer les dades sobre els seus orígens i parents biològics. Amb aquesta finalitat l'òrgan competent en matèria de protecció de menors iniciarà un procediment confidencial de mediació, previ a la revelació dels possibles parents biològics, en el marc del qual, tant la persona interessada com les persones afectades han de ser informades de les respectives circumstàncies familiars i socials, i de l'actitud manifestada per l'altra part en relació amb la possible trobada.

Article 116. Procurador/a de la infància i l'adolescència

1. Es crea la figura del procurador de la infància i l'adolescència com a persona encarregada de centralitzar les sol·licituds i les queixes de persones infants i adolescents tutelades dirigides a l'Administració que en té la tutela.
2. El procurador o la procuradora de la infància i l'adolescència actuarà també com a òrgan de comunicació i coordinació entre l'organisme de la Generalitat de Catalunya competent en matèria de protecció a la infància i l'adolescència i amb el Síndic de Greuges.
3. El procurador o la procuradora de la infància i l'adolescència, en el compliment de les seves funcions, pot efectuar recomanacions i proposar el canvi o la modificació de la situació de la persona infant o adolescent o de la mesura de protecció.
4. El procurador o la procuradora de la infància i l'adolescència dirigirà les actuacions inspectores que es portin a terme en els serveis destinats a la infància i adolescència.
5. El procurador o la procuradora de la infància i l'adolescència depèn directament de la direcció de l'òrgan de la Generalitat de Catalunya competent en matèria de protecció de la infància i l'adolescència, i pot sol·licitar informació a qualsevol servei que depengui d'aquest, en relació amb les sol·licituds i les queixes que tramiti.

Secció segona. Impossibilitat temporal de complir les funcions de guarda

Article 117. Guarda protectora.

1. En els supòsits en què el departament de l'Administració de la Generalitat de Catalunya competent en matèria de protecció a la infància i l'adolescència

Assumeixi la guarda protectora prevista en el Codi civil català, que es pot dur a terme en acolliment en centre o familiar.

2. La resolució administrativa de guarda no afecta l'obligació dels progenitors o d'altres parents de fer tot el que calgui per assistir les persones infants o adolescents, ni la de prestar-los aliments en el sentit més ampli. Sens perjudici del que s'ha esmentat anteriorment, la resolució administrativa de guarda determinarà l'obligació dels progenitors o altres parents de contribuir al sosteniment de la persona infant o adolescents en els termes que reglamentàriament s'estableixin.

Secció tercera. Mesures de protecció de les persones infants i adolescents
desemparades

Article 118. Tipologia de mesures

Les mesures que cal adoptar per resolució motivada, sempre tenint en compte l'interès de la persona infant o adolescent, poden ésser:

- a) L'acolliment familiar simple per una persona o una família que puguin substituir, temporalment, el nucli familiar natural de la persona infant o adolescent.
- b) L'acolliment familiar permanent.
- c) L'acolliment familiar en unitat convivencial d'acció educativa.
- d) L'acolliment en centre públic o concertat.
- e) L'acolliment preadoptiu.
- f) Mesures de transició a la vida adulta i autonomia personal.
- g) Qualsevol altra mesura aconsellable, de caràcter assistencial, educatiu o terapèutic, ateses les circumstàncies de la persona infant o adolescent.

Article 119. Procediment per a l'adopció de mesures

L'adopció de qualsevol mesura de protecció s'ha de fer mitjançant resolució motivada i, fora dels supòsits d'adopció de mesures cautelars, amb compliment del procediment que legal i reglamentàriament es determini.

Article 120. Revisió i modificació

Les mesures de protecció poden ser revisades i modificades en qualsevol moment en funció de l'evolució de la situació de la persona infant o adolescent. Amb aquesta finalitat, els equips tècnics competents han d'informar a l'òrgan competent en matèria de protecció de la infància i l'adolescència semestralment sobre la seva evolució i seguiment.

Article 121. Impugnació

1. Les resolucions que acorden les mesures de protecció són impugnables davant la jurisdicció civil sense necessitat de reclamació prèvia en via administrativa en el termini de dos mesos comptadors des de la notificació de la resolució que s'impugna.

2. Això no obstant, un cop passat el termini de dos anys previst en l'article 114 o confirmat judicialment el desemparament, els progenitors no podran oposar-se a les decisions o mesures que s'adoptin per a la protecció de la persona infant o adolescent, llevat de la resolució que acordi l'acolliment preadoptiu sempre i quan, en aquest cas, els progenitors no hagin estat privats de la potestat parental.
3. La impugnació per part de la persona adolescent requereix que prèviament l'autoritat judicial hagi nomenat defensor judicial segons el que estableix el Codi civil. A aquests efectes, quan notificada la resolució la persona adolescent manifesti, dins de termini, la seva disconformitat i voluntat d'impugnar, l'òrgan competent que hagi assumit la tutela n'ha de promoure el nomenament judicial.

Article 122. Cessament

Les mesures de protecció finalitzen per:

- a) Majoritat, emancipació o habilitació d'edat.
- b) Mort o declaració de defunció de la persona infant o adolescent.
- c) Adopció de la persona infant o adolescent.
- d) Resolució judicial civil ferma.
- e) Constitució de la tutela.
- f) Acord de l'òrgan competent quan hagin desaparegut les circumstàncies que donaren lloc a l'adopció de la mesura.

Subsecció primera. L'acolliment familiar

Article 123. La mesura d'acolliment familiar

1. La persona infant o adolescent desemparada ha d'ésser confiada a una altra família o a una persona que faci possible el desenvolupament integral de la seva personalitat. En cap cas l'orientació sexual serà causa d'exclusió per ser família o persona acollidora.
2. Les persones que rebin una persona infant o adolescent en acolliment tenen l'obligació de vetllar per ella, tenir-la en llur companyia, alimentar-la, educar-la i procurar-li una formació integral, sota la supervisió de l'entitat competent, que ha de facilitar l'ajut i assessorament necessari.

Article 124. Classes

1. L'acolliment familiar pot ser simple o permanent.
2. L'acolliment familiar simple s'ha d'acordar quan es prevegi que el desemparament serà transitori i podrà tenir diferents modalitats, la tipologia i la durada de les quals s'han d'establir reglamentàriament.
3. L'acolliment familiar permanent s'ha d'acordar quan es prevegi que el desemparament serà definitiu i no es consideri més favorable a l'interès de la persona infant o adolescent l'aplicació de l'acolliment preadoptiu o que no sigui possible.

Article 125. L'acolliment en família extensa i en família aliena

1. L'acolliment familiar simple o permanent es pot constituir en la família extensa de la persona infant o adolescent o en família aliena.
2. Als efectes d'aquesta llei, s'entendrà com a família extensa aquella en què hi ha una relació de parentiu per consanguinitat o afinitat entre la persona infant o adolescent i la persona acollidora, o un dels membres de la família acollidora, així com els convivents amb la persona infant o adolescent en els darrers dos anys.
3. L'acolliment simple o permanent en família extensa té preferència respecte a l'acolliment en família aliena.
4. L'elecció dels familiars en l'acolliment simple o permanent en família extensa es farà tenint en compte, en tot cas, que aquells que vulguin acollir la persona infant o adolescent hagin mostrat prou interès pel seu benestar, que hi hagi vincle afectiu, que tinguin la capacitat de preservar-la de les condicions que van generar la situació de desemparament, i una aptitud educadora adequada. Així mateix, serà que no hi hagi oposició a l'acolliment per part de les persones que visquin en el domicili dels acollidors.

Article 126. Resolució d'acolliment

L'acolliment familiar s'acorda per resolució motivada del departament competent en matèria d'infància i adolescència, sense necessitat del consentiment dels progenitors o titulars de la tutela o de la guarda.

Article 127. Formalització de l'acolliment

1. L'acolliment familiar s'ha de formalitzar per escrit en el qual ha de constar el consentiment dels acollidors i de l'adolescent. L'acte de formalització no és impugnable.
2. Els criteris de selecció de la persona o la família d'acolliment han d'ésser establerts per reglament i han de tenir en compte l'edat, l'aptitud educadora, la situació familiar i altres circumstàncies en interès de la persona infant o adolescent.
3. L'acolliment dels germans o germanes s'ha de confiar a una mateixa persona o família, llevat que existeixin circumstàncies que justifiquin la seva separació, i també s'han de facilitar les relacions entre la persona infant o adolescent i la seva família natural quan sigui possible el seu reintegrament a aquesta per tal d'afavorir-lo i quan pugui beneficiar a la persona infant o adolescent.

Article 128. Cessament de l'acolliment familiar

A més de les causes previstes en l'article 105, l'acolliment familiar cessa per mort, incapacitat o voluntat de la família o la persona acollidora, i per voluntat de l'adolescent. En aquests casos cal establir tot seguit la mesura de protecció que escaigui en benefici de la persona infant o adolescent.

Subsecció segona. L'acolliment en unitat convivencial d'acció educativa

Article 129. Acolliment convivencial d'acció educativa

1. L'acolliment en unitat convivencial en acció educativa és aquell que s'exerceix per persona o persones prèviament seleccionades i qualificades per raó de la seva titulació, formació i experiència en l'àmbit de la infància i l'adolescència.
2. Aquesta mesura es pot acordar fonamentalment respecte persones infants o adolescents amb diversitats funcionals, grups de germans i altres en especial dificultat o necessitats educatives especials.

Subsecció tercera. L'acolliment en centre

Article 130. Adopció de la mesura d'acolliment en centre

1. L'acolliment en centre s'ha d'acordar quan es prevegi que el desemparament o la necessitat de separació de la pròpia família seran transitoris i no hagi estat possible o aconsellable l'acolliment per una persona o una família. També és aplicable quan, havent-hi els requisits per a l'acolliment preadoptiu, aquest no s'hagi pogut constituir.
2. Aquest acolliment consisteix a ingressar la persona infant o adolescent en un centre públic o concertat adequat a les seves característiques, amb la finalitat de rebre l'atenció i l'educació necessàries.
3. Els centres han d'ésser oberts, integrats en un barri o una comunitat, i han d'organitzar-se sempre en unitats que permetin un tracte afectiu i una vida quotidiana personalitzats.
4. L'acolliment en centre es constitueix per resolució de l'òrgan competent en matèria de protecció de la infància i l'adolescència.
5. Els germans o germanes han d'ésser acollits en el mateix centre, llevat que no sigui beneficiós per a ells.
6. El director o la directora del centre exerceix per delegació les facultats i les obligacions inherents a la guarda.

Article 131. Centres o unitats d'educació intensiva

1. Quan sigui necessari, en consideració a les característiques o el capteniment de les persones adolescents acollides, es podran crear centres o unitats amb espais d'escolarització propis reconeguts per l'Administració educativa, i que incorporin en llur configuració arquitectònica elements constructius de protecció, amb l'objecte d'afavorir l'eficàcia dels programes educatius, prelaborals o de tractament psicològic o terapèutic.
2. En aquests centres es podran restringir o suprimir les sortides per un temps màxim d'un mes, de manera que es puguin desenvolupar programes individuals. En

aquests casos, les persones adolescents poden formular una reclamació en forma de queixa a la unitat directiva competent en matèria d'infància i l'adolescència al procurador o la procuradora dels infants i adolescents. La restricció o supressió de les sortides s'ha de notificar al Ministeri Fiscal abans de les vint-i-quatre hores següents a la seva adopció i s'ha de revisar setmanalment.

Article 132. Drets de les persones infants i adolescents acollides en centres

Les persones infants o adolescents, mentre són acollides en centres, tenen, respecte de les persones que els guarden, els mateixos drets i deures que els corresponen en la relació amb la tutora o el tutor establert en la legislació civil. Especialment, tenen els drets següents:

- a) Ésser respectats en llur intimitat personal i en llurs pertinences individuals en el context educatiu que regeix el centre.
- b) Ésser informats pels responsables del centre de llur situació legal i participar en l'elaboració de llur projecte individual.
- c) Ésser escoltats en les decisions que els afectin si tenen judici suficient.
- d) Participar de manera activa en l'elaboració de la programació d'activitats internes o externes del centre i en llur desenvolupament.

Article 133. Deures de les persones infants i adolescents acollides en centres

Durant llur estada als centres d'acolliment o residencials, les persones infants o adolescents han de:

- a) Complir les normes de funcionament i convivència dels centres.
- b) Respectar la dignitat i les funcions del personal del centre i de les altres persones residents.
- c) Desenvolupar amb dedicació i aprofitament les activitats educatives, Laborals i de formació, organitzades, dirigides i coordinades pel mateix Centre d'acolliment o residencial, que formin part de llur projecte educatiu.

Article 134. Incompliment dels deures de convivència en el centre

Tenen consideració d'incompliments de deures de la convivència les conductes de les persones infants i adolescents següents :

- a) Incomplir les normes de funcionament i de convivència del centre.
- b) Promoure o participar activament en actes o conductes que comportin l'alteració de l'ordre del centre o la insubordinació respecte del personal del centre.
- c) Abandonar el centre sense autorització o intentar-ho de manera reiterada.
- d) Causar danys en les dependències, els materials i els efectes del centre o les pertinences d'altres persones.
- e) Els actes d'incorrecció o desconsideració respecte als companys del centre o al personal del centre.
- f) Les faltes de puntualitat.
- g) Qualsevol altra incorrecció que alteri el desenvolupament normal de la convivència en el centre.

Article 135. Mesures educatives

En cas d'incompliment dels deures de la convivència, les mesures educatives correctores que es poden aplicar són:

- a) Amonestació.
- b) Privació d'activitats quotidianes d'oci, esportives o de caràcter lúdic, ja siguin diàries, de cap de setmana o especials, o limitació horària o d'incentius, per un període màxim de 15 dies
- c) Realització d'activitats d'interès per a la col·lectivitat en el mateix centre, per un període màxim de 15 dies.

Article 136. Incompliments greument perjudicials

Tenen consideració d'incompliments de deures greument perjudicials per a la convivència les conductes de les persones infants o adolescents següents:

- a) Introduir, posseir o consumir en el centre substàncies tòxiques, incloent-hi substàncies psicotròpiques o estupefaents.
- b) Introduir o posseir en el centre armes o instruments especialment perillosos.
- c) Sostreure materials o efectes del centre o pertinences d'altres persones.
- d) Els actes greus d'indisciplina i les injúries i ofenses contra companys o companyes o falta de respecte al personal del centre.
- e) Les vexacions o humiliacions contra qualsevol membre del centre, especialment aquelles que tinguin una implicació de gènere, sexual, racial o xenòfoba, o es realitzin contra els companys o companyes del centre especialment vulnerables.
- f) Les amenaces, les agressions físiques, les actuacions que atemptin contra la integritat o perjudicials per a la salut contra companys o companyes o falta de respecte al personal del centre.
- g) El deteriorament greu, causat intencionadament, de les dependències del centre, el seu material o els objectes i les pertinences dels altres membres del centre.
- h) Els actes injustificats que alterin greument el desenvolupament normal de la convivència en el centre.
- i) La comissió de conductes d'una manera sistemàtica i reiterada contràries als deures de convivència del centre.

Article 137. Mesures educatives en cas d'incompliment greument perjudicials

En cas d'incompliments de deures greument perjudicials per a la convivència, les mesures educatives correctores que es poden aplicar per part de la persona que tingui la guarda de la persona infant o adolescent són les següents:

- a) Realització d'activitats d'interès per a la col·lectivitat en el mateix centre, per un període màxim d'un mes.
- b) Privació d'activitats quotidianes d'oci, esportives o de caràcter lúdic, ja siguin diàries, de cap de setmana o especials, o limitació horària o d'incentius, per un període màxim d'un mes.
- c) Separació del grup amb privació o limitació d'incentius per un temps màxim de tres dies.

Article 138. Criteris per a l'aplicació de les mesures educatives

Per a l'aplicació de les mesures educatives correctores, es tindran en compte els criteris següents:

- a) L'edat i les característiques de la persona infant o adolescent.
- b) El projecte educatiu individual.
- c) El grau d'intencionalitat o negligència.
- d) La reiteració de la conducta.
- e) La pertorbació del funcionament del centre.
- f) Els perjudicis causats a les altres persones residents, al personal o als béns o les instal·lacions del centre.

Article 139. Audiència de la persona interessada

L'actuació educativa com a resposta als incompliments de deures ha de garantir sempre el dret de la persona interessada a ser informada i escoltada en relació amb el fet.

Article 140. Contingut i funció de les mesures educatives

Les mesures educatives correctores han de tenir el contingut i la funció fonamentalment educatius. No es poden aplicar mai mesures correctores que impliquin directament o indirectament càstigs corporals, privació de l'alimentació, privació del dret de visita de la família, privació del dret a l'educació obligatòria i d'assistència al centre escolar, ni que atemptin contra la dignitat de la persona infant o adolescent.

Article 141. Petició d'excuses i reparació dels danys

La petició d'excuses a la persona ofesa, la restitució dels béns o la reparació dels danys poden donar lloc a la suspensió de les mesures educatives correctores, sempre que no es reiteri la conducta que es vol corregir.

Article 142. Aplicació de la mesura

1. La aplicació de la mesura correspon a l'educador o l'educadora que estigui al càrrec de la persona infant o adolescent si es tracta d'una actuació educativa que s'aplica com a resposta a incompliments de deures de la convivència.
2. L'aplicació de la mesura correctora com a resposta a incompliments de deures greument perjudicials per a la convivència, l'ha de resoldre el director o la directora del centre mitjançant la instrucció d'expedient disciplinari en la qual s'ha de nomenar un instructor o una instructora. En tots els casos, s'ha de donar audiència a l'infractor o infractora.

Article 143. Infraccions penals

Si l'incompliment de deures és susceptible de constituir una infracció penal, se n'ha de donar compte immediatament al Ministeri Fiscal, de conformitat amb la legislació sobre responsabilitat penal del menor.

Subsecció quarta. Mesures de transició a la vida adulta i l'autonomia personal

Article 144. transició a la vida adulta i a l'autonomia personal

1. Les mesures de transició a la vida adulta i l'autonomia personal han de consistir en oferir acompanyament en la inserció sociolaboral i d'habitatge per garantir una progressiva preparació per a la independència personal, d'acord amb les necessitats formatives i d'integració social i laboral de cada adolescent.
2. Aquestes mesures es poden acordar, fonamentalment, respecte a persones adolescents majors de setze anys, amb el seu consentiment, que es trobin amb escasses possibilitats de retorn al seu nucli familiar d'origen o sense perspectives d'integració en altres nuclis de convivència i que tinguin risc d'exclusió social en assolir la majoria d'edat.

Subsecció cinquena. L'acolliment preadoptiu

Article 145. La mesura d'acolliment preadoptiu

1. La mesura d'acolliment preadoptiu, com a pas previ per a l'adopció, s'acorda en els casos següents:
  - a) Si no és possible la reintegració de la persona infant o adolescent en la seva família d'origen i es considera que el més favorable al seu interès és la plena integració en una altra família mitjançant l'adopció;
  - b) Si els progenitors o titulars de la tutela ho sol·liciten a l'entitat pública competent i fan abandonament dels drets i dels deures inherents a llur condició.
2. Als efectes previstos en l'apartat anterior, s'entén que no és factible la reintegració de la persona infant o adolescent en la seva família biològica quan, tot i existir una possibilitat de reintegració, aquesta requeriria el transcurs d'un període de temps durant el qual es pot produir un major deteriorament psicosocial en el desenvolupament evolutiu de la persona infant o adolescent.
3. Acordada la mesura d'acolliment preadoptiu, s'han de suspendre les visites i les relacions amb la família biològica, per tal d'aconseguir la millor integració en la família acollidora, si convé a l'interès de la persona infant o adolescent.

Article 146. Resolució d'acolliment

1. L'acolliment preadoptiu s'acorda per resolució de l'òrgan competent sense necessitat de consentiment dels progenitors i havent escoltat la persona infant, si té prou coneixement. En el cas de les persones adolescents, cal el seu consentiment.

2. Els progenitors que no estiguin privats de la potestat, les persones titulars de la tutela que no els hagi estat remoguda, sempre que no hagin prestat el seu consentiment, o la mare que hagi fet abandonament voluntari abans d'haver passat trenta dies del part, poden oposar-se judicialment a l'acolliment preadoptiu dins del termini de dos mesos a comptar des de la notificació de la resolució.
3. Un cop ferma la resolució que acorda l'acolliment preadoptiu, no és necessari l'assentiment dels progenitors a l'adopció.

Article 147. Formalització de l'acolliment

L'acolliment preadoptiu es formalitzarà per escrit en el qual constarà el consentiment dels acollidors i de l'adolescent. La formalització no és impugnable.

Article 148. Cessament de l'acolliment preadoptiu

L'acolliment preadoptiu cessa per les causes generals de cessament de les mesures de protecció previstes a l'article 122 d'aquesta llei i, a més, per les específiques que determina la legislació civil. El cessament per mort, incapacitat o voluntat de les persones acollidores, per voluntat de l'adolescent i per decisió de l'entitat pública competent, comporta necessàriament l'establiment de la mesura de protecció que més escaigui en benefici de la persona infant o adolescent.

Capítol IV. Suport posterior a l'emancipació o a la majoria d'edat

Article 149. Mesures assistencials

1. Assolida la majoria d'edat, l'emancipació o l'habilitació d'edat, cessen les mesures de protecció. Això no obstant, l'organisme competent de la Generalitat podrà disposar –mitjançant resolució motivada i amb el consentiment de la persona interessada o, en el seu defecte, si es tracta d'un presumpte incapaç, mitjançant autorització judicial– les mesures assistencials que consideri necessàries.
2. Aquestes mesures assistencials poden tenir contingut econòmic, jurídic i social o consistir en l'atorgament o el manteniment d'una plaça en centre pel període màxim que reglamentàriament s'estableixi.

Article 150. Formació i inserció laboral dels joves extutelats i extutelades: Programes d'autonomia personal

1. L'organisme competent ha de facilitar a les persones joves extutelades que en arribar a la majoria d'edat, emancipació o habilitació d'edat ho sol·licitin, l'orientació, la formació i el suport necessaris, sempre que compleixin els requisits establerts en els programes d'autonomia personal.
2. Els programes d'autonomia personal tindran com a objectiu oferir a les persones joves extutelades els recursos de suport personal, d'habitatge, formatius i laborals necessaris per tal d'assessorar-les i acompanyar-les en l'exercici de la plena

ciutadania en condicions d'igualtat, amb responsabilitat i amb el màxim grau d'integració en la societat on conviuen.

3. Els programes d'autonomia personal han d'incloure metodologies d'inserció fonamentades en l'anàlisi de gènere per tal d'assegurar l'adquisició de competències professionals que permetin millorar l'empleabilitat de les persones joves extutelades.

Capítol V. Actuacions de protecció en els supòsits d'aplicació de la legislació reguladora de la responsabilitat penal dels menors

Article 151. Coordinació interadministrativa

Els sistemes de protecció i el de justícia juvenil han de mantenir la coordinació deguda amb l'objecte d'assegurar la major efectivitat de l'acció desenvolupada per cadascun, simultàniament o successivament, sobre una mateixa persona infant o adolescent.

Article 152. Persones menors de catorze anys que cometin infraccions penals

1. Quan el Ministeri Fiscal, en compliment del que preveu la legislació reguladora de la responsabilitat penal dels menors, trameti testimoni de particulars per fets comesos per persones menors de catorze anys al departament de l'Administració de la Generalitat de Catalunya competent en matèria de protecció a la infància i l'adolescència, aquest valorarà la possibilitat d'existència d'una situació de risc o desemparament i, si s'escau, derivarà o incoarà el procediment corresponent.
2. Amb independència d'això, es valorarà la possibilitat d'efectuar una activitat medidora amb la víctima, derivant, si s'escau, els particulars a l'equip tècnic del departament de l'Administració de la Generalitat de Catalunya competent en matèria de protecció de la infància i l'adolescència per a la realització d'aquesta activitat.

Article 153. Persones majors de catorze anys

Quan el Ministeri Fiscal o el Jutjat de Menors, en compliment del que preveu la legislació reguladora de la responsabilitat penal dels menors, trametin testimoni de particulars per fets comesos per persones majors de catorze anys al departament de l'Administració de la Generalitat de Catalunya competent en matèria de protecció a la infància i l'adolescència, que valorarà la possibilitat d'existència d'una situació de risc o desemparament i, si s'escau, derivarà o incoarà el procediment corresponent.

TÍTOL VI. INFRACCIONS I SANCIONS

Capítol I. Infraccions

Article 154. Infraccions i subjectes responsables

1. Constitueixen infraccions administratives a aquesta llei les accions o les omissions en matèria d'atenció i protecció de les persones infants o adolescents tipificades i sancionades en aquest capítol.
2. La responsabilitat per les infraccions tipificades en aquest capítol correspon a les persones físiques o jurídiques a les quals són imputables les actuacions constitutives d'infracció.
3. Les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus.
4. Les infraccions determinades en aquest capítol que en la normativa sectorial específica també estiguin tipificades, decauran en favor d'aquestes. A aquest efecte, s'ha de donar trasllat de la denúncia o de les actuacions d'ofici dutes a terme a l'administració competent.

Article 155. Infraccions lleus

Constitueixen infraccions lleus en l'àmbit d'aquesta llei, les accions o les omissions següents:

- a) Emetre informes socials o psicològics destinats a integrar expedients per a la tramitació d'adopcions internacionals no autoritzats per l'òrgan competent en matèria de protecció de persones infants o adolescents desemparades.
- b) Incomplir la normativa d'aplicació dels drets de la persona infant i de l'adolescent, si no se'n deriven perjudicis greus per a elles.
- c) No gestionar, els progenitors, els tutors o els guardadors de la persona infant o adolescent en període d'escolarització obligatòria, la plaça escolar corresponent sense causa que ho justifiqui.
- d) No procurar, els progenitors, els tutors o els guardadors d'una persona infant o adolescent en període d'escolarització obligatòria, que assisteixi al centre escolar quan disposa de plaça i sense causa que ho justifiqui.
- e) Oferir, vendre, llogar, difondre per qualsevol mitjà a les persones infants o adolescents, o fer exposició pública, de manera que quedin lliurement al seu abast, publicacions, objectes, materials audiovisuals, jocs informàtics o materials de qualsevol naturalesa que incitin a la violència i a activitats delictives o a qualsevol mena de discriminació, o que tinguin un contingut pornogràfic o incitin al consum de substàncies o a la comissió d'actuacions que generen addiccions perjudicials per a la seva salut, o que siguin perjudicials per a les persones infants i adolescents, o que incitin a actituds o conductes que vulnerin els drets i els principis reconeguts a la Constitució o a l'Estatut. La responsabilitat d'aquestes accions correspon als titulars dels establiments i, si s'escau, a les persones físiques infractores.
- f) Emetre públicament els mitjans de comunicació, imatges o missatges amb els continguts descrits a l'apartat anterior. La responsabilitat d'aquestes accions correspon als titulars d'aquests mitjans.

- g) Projectar material audiovisual de qualsevol tipus en llocs públics o espectacles accessibles a les persones infants o adolescents amb els continguts descrits a l'apartat e) d'aquest article.
- h) Incomplir l'obligació establerta a l'article 73 d'aquesta llei per part dels responsables dels establiments d'allotjament.

Article 156. Infraccions greus

Constitueixen infraccions greus en l'àmbit d'aquesta llei, les accions o les omissions següents:

- a) Reincidir en infraccions lleus.
- b) Cometre les infraccions tipificades com a lleus en l'article anterior si l'incompliment o els perjudicis causats als drets de les persones infants o adolescents són greus i/o afecten una pluralitat d'aquests drets.
- c) Intervenir, per part dels centres sanitaris, els professionals de la sanitat, els serveis socials o del dret o qualsevol persona física o jurídica, en funcions de mediació per a l'acolliment o l'adopció d'una persona infant o adolescent sense l'habilitació del departament competent en matèria d'atenció i protecció a la infància de Catalunya.
- d) Rebre una persona infant o adolescent aliena a la família de les persones receptores amb la intenció d'adoptar-la en un futur quan en el lliurament de la persona infant o adolescent no ha intervingut l'organisme competent en matèria d'atenció i protecció a la infància de Catalunya.
- e) Impedir els progenitors, els tutors o els guardadors d'una persona infant o adolescent en període d'escolarització obligatòria que aquest assisteixi al centre escolar quan disposa de plaça i sense causa que ho justifiqui.
- f) No informar les persones que per raó de llur professió en tenen coneixement, l'organisme competent en matèria d'atenció i protecció a la infància o qualsevol altra autoritat o, si s'escau, la seva família, del fet que una persona infant o adolescent estigui extraviat, en situació de risc, desemparament, o que hagi fugit de la seva llar, quan hi ha possibilitats reals per actuar i quan el fet d'ometre-ho comporti, de manera notòria, el perllongament de la situació de desprotecció.
- g) Incomplir les resolucions administratives que dicti l'òrgan competent en matèria de protecció de la infància i l'adolescència.
- h) Incomplir el deure de confidencialitat respecte de les dades de les persones infants i adolescents, així com vulnerar el caràcter reservat de les actuacions en matèria d'acolliment i d'adopció.
- i) Incomplir, per part de qualsevol mitjà de comunicació social que emeten o tenen difusió en el territori de Catalunya, el que disposa l'article 64. La responsabilitat d'aquestes accions correspon als mitjans de comunicació infractors.
- j) Emetre o difondre publicitat que contravé a les prohibicions o als principis establerts per l'article 59. La responsabilitat d'aquestes accions correspon als mitjans que l'emeten o la difonen.
- k) Utilitzar menors en la publicitat que contravé al que estableix l'article 60. La responsabilitat d'aquesta acció correspon a l'anunciant i als mitjans que l'emeten

- o la difonen.
- l) Difondre dades personals de les persones infants i adolescents pels mitjans de comunicació.
  - m) Incomplir, per part d'una entitat col·laboradora d'adopció internacional, les directrius establertes per l'organisme competent i les seves obligacions, de conformitat amb la normativa vigent sobre la matèria.
  - n) Causar danys directa o indirectament al patrimoni i als béns de la Generalitat a causa de una conducta dolosa o negligent per part d'una entitat col·laboradora d'adopció internacional.
  - o) Rebre, per part d'una entitat col·laboradora d'adopció internacional, quantitats econòmiques per sobre de les estipulades per contracte o per conceptes que no hi siguin previstos, sense autorització de l'organisme competent.

Article 157. Infraccions molt greus

Constitueixen infraccions molt greus en l'àmbit d'aquesta llei, les accions o les omissions següents:

- a) Reincidir en infraccions greus.
- b) Cometre les infraccions tipificades com a greus a l'article anterior si en deriven perjudicis per als drets de les persones infants o adolescents d'impossible o difícil reparació.
- c) Intervenir, per part de persones físiques o jurídiques, en funcions de mediació per a l'acolliment o l'adopció mitjançant preu o engany o amb perill manifest per a la integritat física o psíquica de la persona infant o adolescent.
- d) Rebre una persona infant o adolescent aliena a la família de les persones receptores amb la intenció d'adoptar-lo en un futur quan en el lliurament de la persona infant o adolescent no ha intervingut el departament competent en matèria d'atenció i protecció a la infància de Catalunya, i ha convingut un preu o ha causat engany amb perill manifest per a la seva integritat física o psíquica.
- e) Exercir per part de qualsevol persona o entitat, funcions o activitats per les quals no ha estat acreditada, de conformitat amb la normativa vigent sobre la matèria, obtenint-ne un lucre indegut o causant un perjudici greu a una persona infant o adolescent.
- f) Dur a terme, per part d'una entitat col·laboradora d'adopció internacional, l'assignació d'una persona infant o adolescent coneixent la seva condició de no adoptabilitat d'acord amb la normativa del seu país d'origen o les normes o convenis internacionals en la matèria.

Article 158. Reincidència

Es produeix reincidència quan la persona responsable de la infracció ha estat sancionada mitjançant una resolució administrativa ferma per la comissió d'una altra infracció de la mateixa naturalesa en el termini d'un any si es tracta de faltes lleus, tres anys en cas de faltes greus i cinc anys per a les molt greus, a comptar des de la notificació de la resolució.

Capítol II. sancions administratives

Article 159. Sancions en l'àmbit d'aquesta llei

Les infraccions tipificades al capítol anterior, en l'àmbit d'aquesta llei són sancionades de la manera següent:

- a) Les infraccions lleus són sancionades amb una amonestació per escrit o una multa de fins a 3.000 euros.
- b) Les infraccions greus són sancionades amb una multa de 3.001 euros a 90.000 euros.
- c) Les infraccions molt greus són sancionades amb una multa 90.001 euros a 600.000 euros.

Article 160. Acumulació de sancions

Si resulta responsable d'una infracció un mitjà de comunicació social o un mitjà publicitari, es pot acumular com a sanció la difusió pública de la resolució sancionadora pel mateix mitjà sancionat en les condicions que fixi l'autoritat sancionadora.

Article 161. Graduació de les sancions

1. Per concretar les sancions que siguin procedents imposar i per establir la graduació de la quantia de les multes, les autoritats competents han de guardar l'adequació pertinent entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció o les sancions aplicades, i considerar especialment els criteris següents:
  - a) El grau de culpabilitat i la intencionalitat de l'infractor o la infractora.
  - b) Els perjudicis físics, morals i materials causats, i la situació de risc creada o mantinguda envers les persones o els béns.
  - c) La transcendència econòmica i social de la infracció.
  - d) La reiteració o la reincidència de les infraccions.
2. Si el benefici econòmic que resulta d'una infracció tipificada en aquesta llei és superior a la sanció pecuniària que li correspon, aquesta es pot incrementar amb la quantia equivalent al benefici obtingut.

Capítol III. Procediment sancionador

Article 162. Òrgans sancionadors

1. Els ajuntaments i els consells comarcals exercitaran la potestat sancionadora en les matèries pròpies de la seva competència, d'acord amb la distribució duta a terme per aquesta llei. La determinació de l'òrgan sancionador específic es realitzarà conforme a la seva pròpia normativa.
2. El Govern de la Generalitat de Catalunya exercitarà la potestat sancionadora en les matèries atribuïdes a la seva competència d'acord amb la present llei. El Govern de la Generalitat ha de determinar per reglament l'òrgan o els òrgans competents per a la incoació, la tramitació i la resolució dels expedients

sancionadors que s'incoïn en virtut d'aquesta llei quan la infracció es produeixi en el seu àmbit competencial.

Article 163. Procediment sancionador

1. Els òrgans competents per a la incoació, la tramitació i la resolució dels expedients sancionadors incoats per la comissió d'infraccions tipificades en el capítol I d'aquest títol, han de seguir el procediment establert per la normativa vigent en matèria de procediment administratiu sancionador.
2. Si, un cop resolt el procediment sancionador, se'n deriven responsabilitats administratives per als pares, els tutors o els guardadors, s'han de posar en coneixement de la Fiscalia a l'efecte de les possibles responsabilitats civils.
3. En el cas d'infraccions greus o molt greus, l'autoritat que resol l'expedient pot acordar, per raons d'exemplaritat i en previsió de futures conductes infractores, la publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya de les sancions greus o molt greus imposades, un cop han esdevingut fermes en la via administrativa. Aquesta publicitat ha de fer referència als noms o els cognoms, la denominació o la raó social de les persones naturals o jurídiques responsables, i la classe i la naturalesa de les infraccions.

Article 164. Destinació de les sancions

Els ingressos derivats de la imposició de les sancions establertes en aquesta llei han d'ésser destinats, per les administracions públiques actants, a l'atenció i la protecció dels infants i els adolescents, en l'àmbit de les seves competències.

Article 165. Prescripció de les infraccions

1. Les infraccions tipificades en aquest títol, prescriuen si són molt greus als cinc anys, les greus, als tres anys i les lleus, a l'any, a comptar des de la data de comissió de la infracció.
2. No obstant això, quant a les infraccions establertes en els punts c) i d) dels articles 155 i 156, el termini es computarà des de l'endemà del dia en què el la persona infant o adolescent assoleixi la majoria d'edat.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA. Recursos financers i econòmics

1. L'Administració de la Generalitat té la responsabilitat de garantir els recursos necessaris per donar el compliment adequat a l'ordenació i la provisió de les accions i dels serveis que estableix aquesta llei.
2. La Generalitat ha de consignar en els seus pressupostos els crèdits necessaris per al finançament de totes les prestacions garantides als efectes previstos en la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, així com dels recursos, els programes,

els projectes i altres actuacions recollides en la llei, d'acord amb les competències atribuïdes per aquesta llei.

3. El Govern de la Generalitat ha de contemplar en els seus pressupostos la suficiència econòmica de la prestació dels serveis especialitzats d'atenció a la infància i l'adolescència, d'acord amb els termes previstos en aquesta llei i la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials.
4. L'Administració de la Generalitat impulsarà la signatura de convenis amb aquells ens locals i organitzacions d'iniciativa social que promoguin plans, recursos o serveis preventius i comunitaris per a la infància i l'adolescència innovadors; serveis residencials i d'acollida en consideració a la situació i les necessitats de la infància i l'adolescència del seu territori, i programes d'informació, atenció, acompanyament i assessorament psicològic i jurídic en cas de maltractament infantil.

SEGONA. Institucions col·laboradores d'integració familiar

Són institucions col·laboradores d'integració familiar els organismes de les entitats locals, fundacions, associacions, cooperatives o altres entitats sense ànim de lucre, legalment constituïdes i acreditades per l'organisme competent, en els estatuts o les regles de les quals ha de figurar com a finalitat la protecció de menors, i han de disposar de l'organització i l'estructura suficients, i dels equips tècnics pluridisciplinaris necessaris per a complir aquesta funció.

Aquestes institucions col·laboradores tenen per objecte realitzar les tasques d'integració familiar relatives a l'acolliment familiar i l'adopció que s'estableixin reglamentàriament, i s'han de sotmetre a les directrius, la inspecció i el control de l'organisme competent. Cap altra persona o entitat no pot intervenir en tasques d'integració familiar.

TERCERA. Sistema d'Informació de la Infància i l'Adolescència

La Generalitat de Catalunya, a partir de l'entrada en vigor de la present llei, ha de dotar progressivament el Sistema d'Informació de la Infància i l'Adolescència previst en l'article 25 d'aquesta llei, de la infraestructura necessària per al seu desenvolupament com a Sistema d'informació per a la tramitació, comunicació i informació dels ens públics i administracions que desenvolupin les seves funcions en matèria de protecció de menors.

QUARTA. Nivell d'objectius de les prestacions garantides en la Cartera de serveis

Els municipis i els ens locals supramunicipals han de poder planificar i preveure per cada àrea de població mínima de 50.000 habitants, d'acord amb el que estableix l'article 23 d'aquesta llei, un mínim de 20 places en l'àmbit dels serveis residencials i d'acollida per a infants i adolescents en situació de desemparament. Aquestes previsions es contemplaran en els plans d'actuació local, conjuntament amb la programació dels serveis preventius de situacions de risc previstos en l'article 102 per les situacions de risc.

CINQUENA. Informes periòdics de valoració i anàlisi des de la perspectiva de la infància

El Govern de la Generalitat, a través del Departament competent en matèria d'Infància, elaborarà cada dos anys i amb un criteri de transversalitat un informe de valoració i d'anàlisi des de la perspectiva de la infància i l'adolescència, del conjunt de la producció normativa aprovada pel Govern i pels diversos Departaments. Les conclusions d'aquest informe han de ser presentades al Parlament.

SISENA. Creació del centre d'investigació i recerca sobre maltractaments infantils

Es crea el Centre de Recerca sobre Maltractaments Infantils com a òrgan dependent del departament competent en matèria de protecció a la infància i l'adolescència, que es configura com una eina permanent d'investigació i de recerca sobre el maltractament infantil, i de formació i capacitació dels i de les professionals en contacte amb aquest maltractament. La composició, el funcionament i les seves competències s'establiran reglamentàriament.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

PRIMERA. Avaluació de resultats i d'impacte

Les administracions públiques responsables han de dissenyar la seva planificació de manera que els programes nous i els serveis adreçats a l'atenció social dels infants i adolescents, parcialment o totalment finançats per fons públics, incloguin l'avaluació de resultats, d'acord amb el que disposa l'article 20 d'aquesta llei.

Si les característiques dels objectius o la magnitud dels fons públics implicats en un programa o servei són prou rellevants socialment, la Generalitat de Catalunya pot exigir-ne també la inclusió d'una avaluació de l'impacte social.

En la mesura del possible, l'avaluació de resultats també s'anirà incloent en tots aquells programes i serveis adreçats a la infància i l'adolescència que ja estiguin en funcionament a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

La Generalitat de Catalunya ha de fer una avaluació de l'impacte d'aquesta llei als quatre anys de la seva entrada en vigor.

SEGONA. Mapa de recursos i serveis per a la prevenció i protecció dels infants i adolescents

El Govern de la Generalitat ha d'aprovar en un termini de dos anys des de l'aprovació d'aquesta llei, el Mapa de recursos i serveis per a la prevenció i protecció dels infants i adolescents previst a l'article 23 d'aquesta llei, el qual formarà part del Mapa de Serveis Socials de Catalunya.

TERCERA. Integració de la Comissió Interdepartamental de Coordinació d'Actuacions de l'Administració de la Generalitat adreçades a la infància i l'adolescència amb discapacitat o risc de tenir-ne (CTIC) en les Taules Territorials d'Infància

Mentre no es constitueixin les Taules Territorials d'Infància previstes en l'article 26 d'aquesta llei continuaran exercint les seves funcions els Comitès Tècnics Interdepartamentals de Coordinació, les quals integraran en les Taules un cop constituïdes.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden expressament derogades la Llei 37/1991, de 30 de desembre, sobre mesures de protecció dels menor desemparats i de l'adopció i la Llei 8/1995, de 27 de juliol, d'atenció i protecció dels infants i els adolescents i de modificació de la Llei 37/1991, de 30 de desembre, la Llei 8/2002, de 27 de maig, de modificació de la Llei 37/1991, de 30 de desembre i totes les normes que s'oposin al que estableix aquesta llei, sens perjudici de la vigència de les disposicions reglamentàries que les desenvolupen, sempre que no contradiguin aquesta llei.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA. Desplegament i execució

Es faculta al Govern, als consellers o conselleres competents en els àmbits corresponents perquè dicti les disposicions necessàries per a desplegar i executar respectivament aquesta llei, i perquè adoptin les mesures pertinents amb la mateixa finalitat.

SEGONA. Modificació Llei 7/1996 d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat:

S'afegeix un nou article 10 a la Llei 7/1996 d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat, amb el següent contingut:

Article 10

1. L'advocat de la Generalitat pot representar i defensar en judici els menors tutelats per l'Administració, a petició de l'òrgan competent en matèria de protecció de la infància i l'adolescència, en els supòsits següents:
  - a) Davant la jurisdicció penal, en l'exercici de les accions civils i penals que puguin correspondre a la persona infant o adolescent com a perjudicada per qualsevol infracció penal.
  - b) En la resta de jurisdiccions, en l'exercici de les accions que puguin correspondre a la persona infant o adolescent i en la defensa dels seus drets i interessos legítims.

2. Quan, en els casos previstos en l'apartat anterior, existeixi conflicte d'interessos entre l'Administració de la Generalitat de Catalunya i la persona infant o adolescent tutelada, s'ha de promoure el nomenament d'un defensor judicial.

TERCERA. Modificació de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic

Es modifica l'article 22 la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic que quedarà redactat en els termes següents:

Article 22. Prestació per l'acolliment de menors d'edat tutelats per la Generalitat.

1. Es crea una prestació de dret subjectiu per a atendre les despeses de manteniment d'un menor o una menor d'edat tutelat per la Generalitat en mesura d'acolliment en família extensa o en família aliena.
2. Tenen dret a la prestació regulada per aquest article els menors d'edat tutelats per la Generalitat que es troben en una de les situacions següents:
  - a) Acolliment familiar simple en família extensa o aliena.
  - b) Acolliment familiar permanent en família extensa o aliena.
  - c) Acolliment preadoptiu.
3. L'import de la prestació regulada per aquest article consisteix en una quantitat per menor d'edat acollit, establerta per la Llei de pressupostos. Aquest import, si escau, es redueix en proporció a l'import que es rep o que es pot reconèixer per dret d'aliments o derivats de la Llei 18/2003, del 4 de juliol, de suport a les famílies.
4. El Govern pot establir imports complementaris a la prestació per raó de discapacitat del menor o de la menor d'edat, pel nombre de menors acollits o per qualsevol altra circumstància que requereixi una dedicació especial.
5. La prestació regulada per aquest article s'abona a la persona o a les persones en qui ha estat delegada la guarda.
6. Són causes d'extinció de la prestació regulada per aquest article, a més de les establertes amb caràcter general, les següents:
  - a) Deixar sense efecte la mesura d'atenció o acolliment dels menors d'edat.
  - b) Arribar a la majoria d'edat o veure reconeguda l'emancipació.
  - c) Haver-se dictat sentència ferma d'adopció.

S'afegeix un article 22 bis amb el contingut següent:

Article 22 bis. Prestació per a menors d'edat en situació de risc.

1. Es crea una prestació de dret subjectiu per atendre les despeses de manteniment d'un menor o d'una menor d'edat en situació de risc respecte al qual s'hagi formalitzat el corresponent compromís socioeducatiu.
2. Tenen dret a la prestació regulada per aquest article els menors d'edat que hagin estat valorats en situació de risc, respecte als qual s'hagi formalitzat el corresponent compromís socioeducatiu i la unitat familiar dels quals disposi d'uns ingressos, per tots els conceptes, iguals o inferiors a l'indicador de renda de suficiència. Aquest límit d'ingressos s'incrementa d'un 30% per cada membre de la unitat familiar a partir del segon.

3. L'import de la prestació regulada per aquest article consisteix en una quantitat per menor d'edat en risc, establerta per la Llei de pressupostos. Aquest import, si escau, es redueix en proporció a l'import que es rep o que es pot reconèixer per dret d'aliments o derivats de la Llei 18/2003, del 4 de juliol, de suport a les famílies.
4. El Govern pot establir imports complementaris a la prestació per raó de discapacitat del menor o de la menor d'edat, pel nombre de menors d'edat en risc o per qualsevol altra circumstància que requereixi una dedicació especial.
5. La prestació regulada en aquest article s'abona a la persona o a les persones que exerceixin la guarda.
6. Són causes d'extinció de la prestació regulada en aquest article, a més de les establertes amb caràcter general, les següents:
  - a) La finalització del compromís socioeducatiu o la seva pèrdua d'efectes.
  - b) L'incompliment del compromís socioeducatiu.
  - c) Arribar a la majoria d'edat o veure reconeguda l'emancipació.

QUARTA. Modificació de la Llei 13/1997, de 19 de novembre, de creació de l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció

La Llei 13/1997, de 19 de novembre, va crear l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció. A l'Article 3 estableix les funcions de l'Institut i, entre d'altres, a l'apartat a) especifica:

"Fomentar el dret dels infants a tenir una família i, per tant, promoure l'acolliment simple en família aliena i l'acolliment preadoptiu, com a mesures per a atendre adequadament les necessitats del menor, com a persona sotmesa a situacions de risc greu per al desenvolupament integral, procurar-ne l'atenció educativa i afavorir-ne el retorn dins la família natural".

i a l'article 9 apartat tercer j) estableix com a funcions del director de l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció la següent:

"Resoldre la constitució dels acolliments simples en família aliena i resoldre o proposar a l'òrgan judicial la constitució dels acolliments preadoptius, segons correspongui".

Mitjançant el Decret 77/1998, de 17 de març, es va regular l'estructura de l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció i simultàniament es va modificar l'estructura i les funcions de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència. En aquest decret, pel que fa a les funcions del director de l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció, es fa una remissió a les que la Llei 13/1997 especifica, i s'estableixen en els articles 20 i següents les àrees en què s'han de portar a terme les funcions encomanades.

Pel que fa les funcions del director general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència, l'article 1, paràgraf primer, estableix, a l'apartat d), la següent:

"Protegir i tutelar els menors desemparats per manca o per exercici inadequat de la potestat del pare i de la mare o del dret de guarda i educació mitjançant l'assumpció de

la guarda o de la tutela i l'assignació de les mesures o els recursos adients per a cada menor”.

Competència que resta vigent en la modificació parcial de l'estructura del Departament de Benestar i Família aprovada pel Decret 243/2005, de 8 de novembre, el qual en el seu article 1, paràgraf 1, apartat c), recull com a funcions del director general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència:

“Protegir i tutelar els menors desemparats, assumir la seva guarda en els supòsits establerts per les lleis, i executar les mesures d'atenció proposades per a cada un d'ells”.

D'una banda, l'atribució de la competència efectuada per les normes esmentades per tal de resoldre la constitució dels acolliments simples en família aliena i els acolliments preadoptius, tant al/a director/a general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència com al/a director/a de l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció, en aquest cas sense que resulti explícit de les funcions de l'Institut, comporta una duplictat d'atorgament de competències que dona lloc a dues resolucions denominades “declarativa” i “constitutiva”, la primera de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència i la segona de l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció, i que genera alhora de constituir els acolliments en família aliena una sèrie de tràmits burocràtics innecessaris que són contraris a la celeritat que requereix l'interès superior de protecció dels menors.

Modificacions de la Llei 13/1997, de 19 de novembre, de creació de l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció.

1. L'article 3 queda redactat en els termes següents:

Article 3

Funcions de l'Institut

Correspon a l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció:

- a) Fomentar el dret dels infants a tenir una família i per tant promoure l'acolliment preadoptiu, com a mesura per atendre adequadament les necessitats del menor, com a persona sotmesa a situacions de risc greu per al seu desenvolupament integral.
- b) Gestionar, per mitjà dels equips tècnics competents, els processos de valoració psicosocial de les persones sol·licitants d'acolliment preadoptiu i d'adopció internacional.
- c) Vetllar per la informació adequada als ciutadans i ciutadanes sobre les adopcions i els processos d'adopcions, rebre les alegacions, els documents i els altres elements de judici en les expedients de sol·licitud i sotmetre'ls a vista, i també les propostes de resolució. Per a exercir aquesta funció d'informació, ha de comptar amb la col·laboració de pares i mares adoptius en les qüestions que els concerneixi.
- d) Fer el seguiment i donar el suport tècnic a les famílies d'acolliment preadoptiu.
- e) Fer el seguiment dels menors en situació d'acolliment preadoptiu.

- f) Tramitar, quan correspongui, els processos d'adopcions internacionals i fer-ne el seguiment posterior, si escau, i supervisar aquesta activitat quan sigui delegada a institucions o entitats col·laboradores.
- g) Formalitzar convenis de col·laboració amb altres administracions, institucions i entitats, en el marc del seu àmbit d'actuació, i d'acord amb les disposicions que les regulin.
- h) Fer el seguiment de les entitats col·laboradores en adopció internacional.
- i) Exercir les altres funcions que li assignin les lleis.

2. Els apartats i) i j) del punt segon de l'article 9 queden redactats de la següent manera:

Article 9

La Direcció

- i) Resoldre les sol·licituds de declaració d'idoneïtat de les persones o les famílies que volen adoptar.
- j) Resoldre o proposar a l'òrgan judicial la constitució dels acolliments preadoptius i les adopcions, segons correspongui.

3. Es deroga la disposició transitòria tercera.

4. Es modifica la denominació de l'organisme autònom administratiu, Institut Català de l'Acolliment i l'Adopció que passa a denominar-se Institut Català de l'Adopció.

CINQUENA. Entrada en vigor

Aquesta llei entrarà en vigor al mes de la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.